

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura

Quart període

Sèrie C - Número 219

25 de gener de 2012

Comissió d'Empresa i Ocupació

Presidència de l'Excm. Sr. Rafael Luna Vivas

Sessió núm. 18

SUMARI

Projecte de llei

de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2012 (esmenes a la totalitat de la secció
pressupostària corresponent al Departament d'Empresa i Ocupació)
(tram. 200-00018/09) p. 3

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallot Traductors Associats · Impres a Multitext, SL
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 18

La sessió s'obre a dos quarts de sis de la tarda i sis minuts. Presideix Rafael Luna Vivas, acompanyat de la vicepresidenta, Dolors Gordi i Julià, i de la secretària, Montserrat Ribera i Puig. Assisteix la Mesa la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Hi són presents els diputats Albert Batalla i Siscart, Meritxell Borràs i Solé, Milagros Fernández i López, M. Victòria Forns i Fernández, M. Mercè Jou i Torras, Neus Munté i Fernández, Carles Pellicer i Pinyed, Maria Senserrich i Guitart i Jordi Turull i Negre, pel G. P. de Convergència i Unió; Montserrat Capdevila Tatché, Judit Carreras Tort, Jaume Collboni Cuadrado, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo i Xavier Sabaté i Ibarz, pel G. P. Socialista; Santi Rodríguez i Serra, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Mercè Civit Illa i Laura Massana Mas, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Oriol Amorós i March, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Carmen de Rivera i Pla, pel S. P. Ciutadans, i Uriel Bertran Arrués, pel S. P. de Solidaritat Catalana per la Independència.

Assisteix a aquesta sessió el conseller d'Empresa i Ocupació, Francesc Xavier Mena i López, acompanyat del secretari general, Enric Colet i Petit.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2012 (tram. 200-00018/09). Govern de la Generalitat. Debat i votació de les esmenes a la totalitat de la secció pressupostària corresponent al Departament d'Empresa i Ocupació, presentades per G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, S. P. Ciutadans, S. P. de Solidaritat Catalana per la Independència, G. P. Socialista i G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (text presentat: BOPC 213, 3; esmenes a la totalitat: BOPC 225, 7).

El president

Molt bona tarda.

Projecte de llei

de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2012 (esmenes a la totalitat de la secció pressupostària corresponent al Departament d'Empresa i Ocupació) (tram. 200-00018/09)

En primer lloc, agrair la presència de l'honorable conseller d'Empresa i Ocupació, el senyor Francesc Xavier Mena, que l'acompanya el secretari general del Departament d'Empresa i Ocupació, el senyor Enric Colet, amb aquest únic punt de l'ordre del dia, que és el Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per a l'any 2012.

Reunits la Mesa i els portaveus hem acordat com farem i debatem aquest punt de l'ordre del dia, aquest projecte de pressupostos. En primer lloc, el Govern, en aquest cas el senyor conseller, disposarà del temps que cregui oportú, més o menys mitja hora, per ex-

plicar realment els pressupostos del seu departament. Seguidament –seguidament–, els grups que tinguin i hagin presentat una esmena a la totalitat tindran quinze minuts. Seguidament, els grups que no hagin fet una esmena a la totalitat tindran deu minuts. El senyor conseller disposarà de quinze minuts per contestar a tots els grups parlamentaris, i, seguidament, cada grup parlamentari tindrà cinc minuts per fer la resposta. I aquí tancaríem, amb l'excepció que el Govern volgués obrir un torn de preguntes, acabaríem la sessió. O sigui que el procediment penso que és aquest, el que hem estat parlant amb la Mesa, consensuant amb els portaveus, i penso que és el més acurat, realment, per aprofitar el temps.

Per tant, té la paraula en aquests moments l'honorable senyor conseller d'Empresa i Ocupació, el senyor Francesc Xavier Mena, perquè ens doni o faci una informació o explicació dels pressupostos del seu departament a les senyores i senyors diputats de la comissió.

El conseller d'Empresa i Ocupació
(Francesc Xavier Mena i López)

Excel·lentíssim senyor Rafael Luna, president de la Comissió d'Empresa i Ocupació del Parlament de Catalunya, senyores i senyors diputats, senyores i senyors assistents a aquesta presentació del pressupost del Departament d'Empresa i Ocupació per a l'exercici 2012 i que, com ja és conegut, des de la perspectiva de la presentació que es va fer en un àmbit més general del Pla de govern, parteix d'una diagnosi que encara és prou coincident amb la que vam fer ara fa un temps, quan presentàvem el pressupost de l'exercici passat, corresponent al 2011.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Primer, pels fets que constitueixen el marc..., l'entorn dels pressupostos –com saben, estem en un pla de govern, dintre del que és la legislatura, que pretén una consolidació pressupostària durant l'exercici 2011 i 2012, ara ja també acompanyat de polítiques d'estímul i de creixement– té per objectiu final –per objectiu final– la reducció de l'atur i, molt particularment, la creació de llocs de treball, fonamentalment a partir de restaurar les condicions de competitivitat de l'economia catalana i, molt particularment, de les empreses. És a dir, redreçar l'economia significarà reduir l'atur i crear llocs de treball, i, simultàniament, com també ja saben, el que volem és millorar l'ocupabilitat, és a dir, les competències professionals i laborals dels ciutadans, de manera que es produeixi també la generació d'ocupació per a aquestes persones que provenen, potser, d'àmbits que, quan es produeixi el redreçament econòmic, no generaran aquells llocs de treball que havien tingut en el passat, i per això la millora de l'ocupabilitat forma part d'aquestes polítiques.

Com dic, aquest és un objectiu, com saben, molt ambiciós, però que està situat, malauradament, al termini de la legislatura, la reducció substancial de l'atur, a causa que estem sortint d'un atzucac que ens obliga, en el nostre Pla de govern, a unes consideracions prè-

vies a aquesta darrera fase, que consistirà en la reducció de l'atur. Tant de bo, òbviament, avancem a curt termini tot el que puguem en aquest àmbit.

Un altre condicionament, lògicament, és la situació en què estem del cicle econòmic. Clarament, tenim un cicle econòmic estancat, venim d'una situació d'una contracció molt important –molt important. És veritat que ha estat molt a causa del comportament de la demanda interna, ja que la demanda externa, per exemple, les exportacions de mercaderies, de béns, s'està incrementant a ritmes del 16 per cent, i preveiem que seguiran incrementant-se, potser no a aquest ritme tan expansiu, però sí que se seguiran incrementant. Ara bé, també tots sabem que a partir de la crisi del deute sobirà, que sobretot es va agreujar a partir de l'agost de 2011, les previsions que fan diferents organismes internacionals, el Fons Monetari Internacional, per exemple, recentment, són d'una contracció per al conjunt de l'economia espanyola; el mateix banc emissor, el Banc d'Espanya, també ha fet unes previsions econòmiques de contracció al llarg de l'exercici 2012. Estem a l'espera, en qualsevol cas, també del que farà la Unió Europea. I de mitjana nosaltres encara fem una previsió de creixement del 0,8, com saben; en la presentació que va fer el conseller d'Economia i Coneixement, el senyor Mas-Colell, doncs, així es va explicar.

L'altre fet que condiona aquests exercicis pressupostaris –i, per tant, també aquests pressupostos que presento per a l'any 2012– fa referència al dèficit i l'endeutament de la Generalitat. Venim d'un dèficit sobre PIB del 4,22 per cent, a 31 de desembre de l'any 2010; pensem tancar el 2011 amb el 2,66, per tant, amb una reducció molt substancial, per tant, diguem-ne, fent que aquest *crowding out*, aquesta absorció de recursos financers que fa l'Administració de la Generalitat, en detriment d'empreses i famílies, es redueixi, amb la idea, ja ho he dit, amb un horitzó de dos exercicis pressupostaris, d'anar al que és un dèficit d'1,3 sobre el producte interior brut de l'economia de Catalunya, segons el que mana la Unió Europea.

I –no surt a la gràfica, ja ho saben, però, també, per la presentació dels pressupostos generals que es va fer al Ple del Parlament– l'endeutament públic sobre el PIB, de la Generalitat m'estic referint, havia passat de l'exercici 2007, que va tancar amb un 7,5 per cent..., actualment estem al 19 per cent, hem tancat el 2011 amb el 19 per cent. I en el pressupost 2012 ja, com saben, hem intentat frenar aquesta trajectòria de col·lisió, de tal manera que encara seguirà augmentant, per la inèrcia, al 19,8 per cent –19,8 per cent–, però ja amb un increment només del 0,8 per cent. Fonamentalment aquesta inèrcia, per l'efecte d'arrossegament dels interessos del deute i pels pagaments dels finançaments diferents, per inversions d'exercicis passats, mètodes alemanys i similars.

Com acabo de comentar, tot aquest entorn s'ha agreujat, per dir-ho amb una paraula sintètica, des de l'esclat de la crisi del deute sobirà a Europa, que va desaparar les primes de risc.

També hem de dir que, des del 21 de desembre... –i amb això conclouria una mica aquest marc general del pres-

supost i de l'activitat d'impuls econòmic que vol fer el Departament d'Empresa i Ocupació al llarg de l'exercici 2012–, des del 21 de desembre, si més no, ha canviat aquest entorn, quan el Banc Central Europeu, el banc emissor, el nostre banc emissor, va decidir injectar 500.000 milions d'euros a un període de venciment de tres mesos, perdó, a un horitzó de tres anys, rectifico, a un horitzó de tres anys. Això és molt important, aquesta decisió, que sembla que reiterarà ara, al febrer, perquè, clarament –clarament–, ha obert llum en aquesta boira que eren els mercats majoristes financers europeus, i a poc a poc també en els mercats interbancaris europeus. Clarament, la tensió que tenien els venciments del sistema bancari europeu ara clarament s'ha destensionat. Això és un primer pas.

Òbviament que estan captant aquests diners a l'1 per cent i majoritàriament el depositen encara al 0,25, perquè el posen a disposició pròpia per atendre els venciments, però, fixin-se com hi ha clarament també..., estan començant a fer *carry trades*, és a dir, processos de transferència d'aquesta liquiditat, d'aquesta barra lliure, d'aquest *full allotment*, com en diuen al Banc Central Europeu, d'aquesta liquiditat, que, és veritat, paguen a l'1 per cent, cap a subscripció de deute públic, i, particularment, deute públic molt proper a les nostres administracions, catalana, espanyola, i altres europees, que està fent que les col·locacions de deute, si més no, per exemple, a l'Estat clarament ja s'estan fent d'una manera més –més, més– còmode, amb tipus d'interès menys costosos.

Òbviament que, si això persisteix i persevera, estem en el camí, si més no, de resoldre un dels problemes. A poc a poc estem fent la consolidació pressupostària, i també, aleshores, faríem el despallanquejament del sistema financer, que, primer, ja no tindria les tensions dels seus propis venciments respecte als mercats majoristes, ja no tindria aquest problema de cartera de deute sobirà que ara ha d'aprovisionar, i que, per tant, la tercera fase seria fluir aquesta liquiditat, aquesta base monetària, cap al crèdit, cap al crèdit d'empreses i famílies, cosa que hauria d'anar succeint al llarg del 2012, i plenament ja el 2013, si el Banc Central Europeu persevera en la seva política i si no hi han canvis sobtats d'entorn que no estan ara en els escenaris. Òbviament, això també representa un risc d'inflació, perquè, a hores d'ara, no hi ha tensions de preus perquè aquesta base monetària no està arribant via crèdit a l'economia real, però això deixaria de ser així si la qüestió que acabo de comentar perseverés.

Bé. Per tant, en definitiva, aquesta és una qüestió: hem de resoldre aquesta falta de crèdit a empreses i famílies, i aquí el Banc Central Europeu té un paper molt important. Ja he dit en aquest Parlament en successives ocasions que venim d'una crisi de balanços, i aquesta crisi de balanços no es resol..., no es pot resoldre amb una devaluació, no tenim aquest estri actualment, no es pot resoldre via un programa fiscal expansiu, més enllà que jo parlaré fonamentalment de polítiques d'estímul, perquè això ens obligaria a un sobreendeutament que avui, a curt termini, si més no, no hi ha ningú que ens vulgui finançar. Bé. Aquest és l'entorn en què ens movem.

Jo, si m'ho permeten, i si el president així també ho considera, m'agradaria dedicar, encara que siguin uns breus minuts, a parlar d'una qüestió que és més pròpia de..., que el conseller d'Economia i Coneixement un dia vingui aquí a presentar la liquidació pressupostària de l'exercici 2011. Però, com que en seu parlamentària a vegades s'ha afirmat que aquesta liquidació pressupostària del departament, aquesta execució pressupostària, no era la que realment és, doncs, ara exposaré la que a 31 de desembre és, i que, per tant, diguem-ne, desmentirà aquestes qüestions que s'han fet.

Haig de dir una qüestió. El pressupost del Departament d'Empresa i Ocupació –ho dic pels que no estan familiaritzats amb tècniques pressupostàries– no és un pressupost recurrent, és a dir, no té una despesa repetitiva, si m'admeten un argot, així, més divulgatiu, com podrien ser altres departaments, per exemple, Ensenyament, eh?, que per al pagament dels mestres, doncs, té una despesa molt recurrent. S'ha de tenir present, a més a més, que l'aprovació del pressupost 2011 es va fer a finals de juliol, i, per tant, com que teníem pròrroga pressupostària, de fet, l'execució pròpiament dita del pressupost del departament es va començar a l'agost.

Però, més que això, com saben, si coneixen el Departament d'Empresa i Ocupació, la seva estructura, el Departament d'Empresa i Ocupació pot provocar un miratge pressupostari pel que fa referència a l'execució, ja que té moltes entitats, que van des d'ACCIO a l'Icaen, a l'Agència Catalana del Consum, etcètera. Bé. Aquestes entitats tenen un pressupost de despeses que està aprovat i que van executant. Ara bé, si des del departament no els transferim aquestes entitats, no fem aquesta transferència, sembla que no executen. És a dir, que si féssim la transferència, per dir-ho així, el 31 de desembre, doncs, s'hauria liquidat, executat, tot el pressupost, però fins al 30 de desembre no s'hauria vist això, eh? Per tant, compte amb els miratges pressupostaris que poden fer determinats apunts comptables. És veritat que, potser, haurem de fer les transferències potser per mesos, perquè d'aquesta manera es vagi recollint aquesta execució.

En qualsevol cas, l'execució pressupostària 2011... I això hi insisteixo, el Departament d'Economia i Coneixement és qui haurà de rendir comptes de liquidació d'execució pressupostària. Ho faig, senyor president, exclusivament pel fet que es va informar d'unes dades en una compareixença o interpellació parlamentària que no es corresponen amb la realitat, i, per tant, volia avançar aquestes dades.

Mirin, clarament, hi ha una primera qüestió que vull dir, i és: els principis generals que inspiren el pressupost, els pressupostos de la Generalitat, amb una valoració, si em permeten dir-ho així, política, queden clarament recollits en aquests pressupostos; per exemple, el principi d'austeritat o d'estalvi, per parlar d'una manera més divulgativa. Clarament, ja veuen com en el pressupost ordinari, és a dir, el pressupost aprovat pel Parlament, en el que fa referència als capítols I i II, doncs, ja veuen que es produeix un estalvi de quasi 13 milions, els 6.900.000 i escaig i els 5.800.000 i escaig, que clarament és un estalvi volgut. En aquest

sentit, tot el que podem deixar de gastar de clips o de fotocòpies o del que sigui, doncs, benvingut sigui, sempre que fem la política que hem de fer i que és la que vull explicar, la política d'impuls a partir dels recursos pressupostaris que els ciutadans de Catalunya posen al nostre abast.

Bé. Doncs, amb relació al pressupost ordinari, aprovat pel Parlament, l'execució és d'un 95,8 per cent, com poden constatar. Òbviament, aquí hi ha el crèdit transferit pel Departament d'Economia, l'ampliat, per exemple, per a la renda mínima d'inserció, que vam haver d'ampliar amb un crèdit corresponent. I que, per cert, vam executar amb un 99,5 per cent –aquí poca broma. Fa, per tant, que l'execució, la liquidació realment assoleixi quotes extraordinàries.

Si, a més a més, afegim les subvencions que altres, per exemple, l'Estat..., generen nous crèdits pressupostaris de despesa, aleshores tindríem que l'execució del pressupost generat total, el 31 de desembre de 2011, amb dades que afegim nosaltres i que, per tant, el Departament d'Economia portarà aquí a la seva disposició en el seu moment, el pressupost executat és del 98,3 per cent.

I, si ja afegim l'incorporat, és a dir, les despeses d'anys anteriors que cal netejar, al final totalitzem aquests 1.342.146.748,69 euros, que fa que l'execució del pressupost total del departament hagi estat del 96 per cent. Aquestes són les dades que jo els ofereixo per evitar qualsevol problema. Si constaten en la gràfica, inclús, diguem-ne, que es defensa bé en termes comparatius intertemporals; cada exercici pressupostari és un exercici pressupostari peculiar. En el nostre cas ja he posat algunes circumstàncies: un pressupost prorrogat, la naturalesa no recurrent del pressupost del departament, etcètera.

Molt ràpidament, perquè ja penso que aquest tema ha quedat prou clar. Si anem per àmbits, la Secretaria General ha fet un estalvi d'uns 10 milions d'euros en els capítols I i II, i l'execució pressupostària és del 91 per cent. En això penso que val la pena anar ràpid.

La Direcció General de Relacions Laborals ha fet realment un estalvi potser massa extraordinari, per tant, una execució del 86,4 per cent. Aquí, de tota manera, als volums pressupostaris hem de pensar sempre en aquests termes. El Departament d'Empresa i Ocupació no és un departament com pugui ser Salut, com pugui ser Ensenyament, com pugui ser Territori i Sostenibilitat, que és un pressupost on es veu si es fa o no es fa per la via de la despesa, sinó que es veu més pel dinamisme o la mobilització de recursos, fonamentalment privats, que fa. I, d'això, en voldré parlar. No es tracta tampoc que els crèdits pressupostaris siguin grans per ser efectius. A partir del que els ciutadans..., i, per tant, després lògicament el Govern determina en cada departament si s'ha gastat bé. I aquí, com dic, a part de l'execució pròpiament pressupostària el que hem de veure és si mobilitzem bé els recursos.

Aquí, per exemple, amb la Direcció General de Relacions Laborals, la mediació, que fa molt en l'àmbit laboral; a partir d'un nombre d'expedients de regulació d'ocupació, d'extinció que afectaven molts treballa-

dors, ja veuran que hem reduït dràsticament el nombre d'expedients de regulació d'ocupació, d'extinció, i, per tant, hem reduït a la meitat els treballadors afectats. Òbviament, hi ha més expedients de regulació d'ocupació, de reducció d'hores i temporals, que no són benvinguts, però que òbviament són preferits que no pas els d'extinció, que significa a vegades, en molts casos, tancament d'empreses, deslocalització d'empreses, etcètera.

O, per exemple, aquesta Direcció General de Relacions Laborals ha fet una tasca extraordinària en l'impuls del model català de relacions laborals, juntament amb els agents socials, l'Acord Interprofessional de Catalunya. El mèrit és de la patronal i dels sindicats, òbviament, però l'ha acompanyat. O la feina que fa el Tribunal Laboral de Catalunya, que amb pocs recursos pressupostaris..., però és una tasca extraordinària perquè molts conflictes laborals no vagin a l'àmbit judicial, o, per exemple, amb l'impuls del Consell de Relacions Laborals, per posar exemples que no exigeixen esmerçar molts recursos pressupostaris.

En el que fa referència a la Direcció General d'Economia Social i Cooperativa, es compleix un altre dels principis dels pressupostos de la Generalitat, que és la prioritat de la despesa social. Aquí, com veuen, el capítol IV té una significació molt important, de més de 200 milions d'euros. Aquí s'inclou la renda mínima d'inserció, els centres especials de treball, tot el que són els programes d'autoocupació o de treball autònom, i que va experimentar –veuen el capítol IV, ampliació– una ampliació de 43 milions d'euros.

Aquest any, la Direcció General d'Economia Social ha hagut de gestionar –des del punt de vista pressupostari? no, des del punt de vista del conjunt del programa– la renda mínima d'inserció. Saben que partíem d'uns pressupostos de l'any 2010 de 100 milions d'euros; nosaltres el vam ampliar a 130 milions d'euros. Posteriorment, van haver-hi ampliacions, que aquí es recullen, de 43 milions d'euros, i, per tant, la despesa total en números rodons són una mica més de 170 milions d'euros, sota un principi: el que corre risc d'exclusió social ha de ser atès pel Programa de renda mínima d'inserció; aquells que per no residir a Catalunya, per les circumstàncies que siguin, no estan dins de l'objecte del que és el Programa de renda mínima d'inserció, doncs, no ho han de ser. Per tant, hem esmerçat, finalment, més de 170 milions d'euros, hi insisteixo, l'exercici 2011. Veníem d'un pressupost del 2010 de 100 milions d'euros.

També els haig de dir que ara el que volem fer és inserir, laboralment i socialment, aquestes persones. Per això ja els anuncio –això ja serà per a aquest exercici– que bona part o una part substancial dels recursos dels plans d'ocupació aniran adreçats a persones que avui dia estan en la renda mínima d'inserció, perquè aquest és l'objectiu del programa: la seva inserció social i laboral. I, per tant, volem dedicar una bona part dels plans d'ocupació, que avui dia estan finançant, per exemple, doncs, potser estructura d'ajuntaments, etcètera..., i ens hem situat un objectiu, que jo considero que és ambiciós, però que s'ha d'anar molt més enllà, que és aconseguir que les persones que estan en risc

d'exclusió social i que l'Administració no els defineix o no els definim un itinerari d'inserció social, laboral, de col·laboració cívica, de la que sigui... Volem que aquest objectiu, ambiciós com dic, sigui que, al final de l'exercici 2012, el nombre de persones a les quals encara no arribem sigui de 18.000 persones; considero que encara seran moltes. L'objectiu del Departament d'Empresa i Ocupació i del Govern de la Generalitat, perquè en definitiva aquest és un programa intergovernamental, és que cap de les persones que està en risc d'exclusió social no tingui un itinerari personal d'inserció social i laboral; per tant, l'objectiu és oferir-los aquests objectius.

Òbviament, aquests diners provindran de plans d'ocupació –ara en parlarem–, que vénen de conferència sectorial en gran part. I, per tant, si no tenim més recursos haurem de desviar recursos que van potser a ajuntaments cap a renda mínima d'inserció.

Com saben també –no vull estendre'm en això–, amb els centres especials de treball ja hi va haver una interpellació del Grup del Partit Popular al Parlament, en què es va fer palès clarament que l'Estat no compleix amb la seva competència normativa, i sobretot pressupostària, que ha de permetre el finançament adient dels centres especials de treball, sobretot els centres especials de treball social. És a dir, aquelles persones que tenen incapacitats físiques severes o intel·lectuals i que, per tant, requereixen un finançament, ho crec jo, superior al del 50 per cent del salari mínim interprofessional, a banda de tenir un conveni col·lectiu favorable o tenir una bonificació del cent per cent de les quotes de la seguretat social, o un tractament favorable amb les contractacions públiques, etcètera. Aquí també hem aportat, com he dit, uns recursos que crec que, en principi, els hauria d'aportar l'Estat.

En fi, no m'hi vull entretenir, amb la liquidació. La Direcció General de la Inspecció de Treball, una execució del 96,8 per cent, també amb uns grups pressupostaris limitats. Aquí sobretot el que està gestionant és progressivament la transferència del traspàs.

Anem passant una mica ràpid perquè no m'hi vull entretenir gaire. La Direcció General de Telecomunicacions i Societat de la Informació, també una execució molt considerable. Aquí haig de dir que a finals d'exercici es van concentrar dues o tres operacions que va aturar la intervenció, i això ha fet que l'execució no sigui tan elevada com en altres àrees. En tot cas, la tasca de la Direcció General de Telecomunicacions i Societat de la Informació durant l'exercici crec que ha estat excellent, tant pel que es refereix a atraure la Mobile World Capital cap a Barcelona i Catalunya, mèrit que ve de lluny, però que hem acabat de rematar ara..., la preparació del pla e-Digital, és a dir, la promoció de la societat de la informació a Catalunya, alineat amb l'estratègia 2020 europea, que ja hem presentat, etcètera. Més enllà, hi insisteixo, que, de vegades, l'execució pressupostària d'un punt més, un punt menys, és si s'ha fet la tasca o no.

La Direcció General d'Indústria ha fet una execució pressupostària del 99,4 per cent. Aquesta és una di-

recció general que ho té fàcil, perquè té poques operacions amb molta quantia al començament de l'any, que ho tenen tot bastant planificat. Hi han, com saben, moltes transferències cap a ACCIÓ per tots els programes d'internacionalització i d'innovació. Aquí fonamentalment la tasca que ha fet, més que esmerçar recursos pressupostaris, ha estat gestionar el mapa de riscos. Pensen la gran quantitat de problemes industrials que hem tingut; fins a quaranta empreses industrials, que es va dir als mitjans de comunicació, fins i tot en seu parlamentària que havien de tancar, que havien de marxar de Catalunya. I, bé, podem fer balanç, encara que no és avui dia el moment, i veuran com la continuïtat del teixit industrial d'aquests casos que hem gestionat, doncs, realment ha estat reeixida. I això no és una qüestió de recursos pressupostaris.

La Direcció General de Comerç també és una direcció general de normativa, de regulació, d'inspecció. He de dir que, igual que en tots els àmbits de la conselleria d'Empresa i Ocupació, hem anat des de la política de subvencions cap a la política de crèdits i avals. Això és important, perquè els avals no figuren quantitativament en el pressupost, sinó en un article, diguem-ne, a part; i, per tant, això també s'ha de llegir, per dir-ho així, adequadament. I després aquí, clarament, el pes important són les transferències cap al Consorci de Comerç, Artesania i Moda. Ara acabo de venir d'inaugurar el 080 Barcelona Fashion, i clarament, doncs, és una de les activitats que ja vam fer l'exercici passat al Paranimf de la Universitat de Barcelona; enguany s'ha fet allà a la Capella de Santa Àgueda, plaça del Rei i al Saló del Tinell, que els porta bon record.

Pel que fa referència a la Direcció General de Turisme, també han fet un estalvi considerable. I aquí també hem anat des de subvencions cap a crèdits i avals, i amb una execució considerable. És un any rècord de turisme; per tant, no podem criticar que la Direcció General de Turisme i l'Agència Catalana de Turisme no hagin fet la seva tasca, ja que hem batut rècords d'ingressos per turisme, i quasi de turistes, però d'ingressos, que és el que importa, de la pela, o de l'euro, que és ara. Doncs, escoltin, direm que matrícula d'honor.

La Direcció General d'Energia, Mines i Seguretat Industrial. Aquí hem fet un estalvi extraordinari, aquí hi ha el pes molt considerable de l'Icaen, plans Renove, estalvi energètic, el tema de les finestres, etcètera.

L'Agència Catalana de Consum també; aquí ha fet un estalvi important en matèria de personal, capítol I, com poden constatar, i una execució també molt estimable.

I anem al Servei d'Ocupació de Catalunya, perquè aquest sí que és la pedra de toc. Aquest és un pressupost realment complex, i, fins i tot, jo que vaig formar-me en pressupostos..., se'n deia, l'especialització: «Organització, comptabilitat i procediment de les hisendes i empreses públiques». I tenia de professor, per cert, el senyor Joan Nadal, que va ser president de la Sindicatura de Comptes, no? I, per cert, també, el catedràtic Alexandre Pedrós exactament ha sigut el meu professor, que al cel sigui. I també, en el que fa referència a empreses públiques, amb el senyor Alfons

Ortuño, amb qui vaig tenir el gust de treballar aquí, a la Generalitat de Catalunya, en els primers pressupostos de la Generalitat.

Ho dic perquè, fins i tot tenint una formació pressupostària, a vegades l'execució del pressupost del Servei d'Ocupació de Catalunya se'm fa una mica complicat, perquè són pressupostos encadenats cap a exercicis posteriors. És a dir, el Servei d'Ocupació de Catalunya –i ho volem arreglar– té actualment cicles pressupostaris de dos, dos anys i mig; i, per tant, o analitzem el cicle pressupostari complet dels dos, dos anys i mig o no entendrem el que està fent. El SOC, el Servei d'Ocupació de Catalunya, tarda dos anys i mig a executar una subvenció, des de la concessió a la liquidació: execució un any, justificació un altre temps, revisió del SOC, reclama papers, etcètera.

El que volem és que aquest període des de compromís pressupostari a dos anys vista de l'obligació del pagament..., això s'ha d'arreglar. I això s'inclou en la reforma del SOC reduint la complexitat administrativa dels programes.

Aquí també haig de dir que, com saben molt bé, l'auditoria de la Unió Europea ens va obligar a retardar el llançament dels programes de formació ocupacional. Això ha estat així, ens va obligar..., bé, ha posat sancions, s'han hagut de fer moltes revocacions d'entitats a les quals se'ls havien avançat bestretes i que després l'auditoria mostrava, doncs, que aquells cursos no s'havien ajustat. I, clar, revocar a una entitat una subvenció que se li havia donat és en alguns casos condemnar-la al tancament. Per tant, nosaltres no volíem seguir amb aquesta dinàmica. Ens vam alinear amb l'auditoria de la Unió Europea, vam fer el mapa de necessitats formatives, que ha anat cap a l'estratègia d'ocupació i que ara es desplega amb el Pla de desenvolupament de polítiques actives. I això va fer que els programes de formació ocupacional sortissin quan ens va dir la Unió Europea, perquè, si no, entràvem en aquesta dinàmica de, com he dit, sancions, suspensions de programes... Tot això és el que hem viscut aquest any, amb això estem negociant, no sé si avui encara està..., sí, està a Brussel·les la secretària d'Ocupació? (*Pausa.*) Està avui a Brussel·les encara batallant amb tot això, perquè, si no, perdríem molts recursos del Fons social europeu i de la conferència sectorial per als propers exercicis per qüestions que vénen del passat.

Però jo no miraré cap enrere, perquè jo gestiono el present, i el passat..., i, per tant, hem de fer una reforma del Servei d'Ocupació de Catalunya en la línia que ens marca Europa. Avui em sembla que estan parlant amb gent de Flandes i amb gent britànica, del Regne Unit. Bé, en fi, això ja ho anirem fent. Però vull explicar-ho, perquè, si no, no s'entén això de l'execució del Servei d'Ocupació de Catalunya, que haig de dir que a mi també em costa, hi insisteixo, tot i que la meua especialització acadèmica va ser amb el senyor Joan Colom i Nadal, que no recordava ara el segon cognom, i el doctor Alexandre Pedrós i Abelló i el senyor Alfons Ortuño, amb qui vaig tenir el gust de treballar a la Direcció General de Pressupostos de la Generalitat fa molts i molts anys. Per tant, aquesta és la situació.

Bé. Anem ja per al pressupost. Bé. Aquí sí, ja es veu aquí a la gràfica realment que el que aquí hem d'admetre realment és que els nivells d'execució pressupostària del Servei d'Ocupació de Catalunya, amb aquestes matisacions que he posat, haurien de ser millorables. I això és una cosa que ve de temps i temps i que la reforma, més enllà del que vol fer, i que ara els comentaré ràpidament, una de les coses que ha de fer és agilitar aquesta qüestió d'un cicle pressupostari de dos, dos anys i mig, que és una barbaritat. Fonamentalment, ja els ho avanço, en lloc d'anar via subvencions, anirem a contractes programa, i això ens arreglarà el problema. Però, bé, això ja els...

Bé. Anem al pressupost, que és el que ens porta aquí. Aquí veuen clarament, ja ho saben, que el pressupost del Departament d'Empresa i Ocupació té uns fons propis i un component finalista molt important, del 34 per cent. Aquí els 383,75 milions d'euros, que provenen del Fons social europeu i també del Fons social europeu a través de la conferència sectorial que es fa cada any, i que, per cert, aquest any no la tenim. Tenim pròrroga pressupostària a l'Estat i el que hem dit a la ministra Báñez és que, si més no, prorrogui també la conferència sectorial i puguem disposar del fons de la conferència sectorial que ens permeti llançar programes. Per exemple, el Programa d'ocupació autònoma. El Programa d'ocupació autònoma no el podem llançar, perquè no sabem quin crèdit pressupostari tenim, ni si en tindrem, perquè hi comencen a haver veus, però no vull parlar de rumors, que diuen que la política que té el Govern central és que la conferència sectorial reorientar-la des d'administracions públiques cap a directament les empreses via bonificacions a la contractació. Però això és com si no ho hagués dit, perquè no hi ha res de segur. En tot cas, jo no sé quan en disposarem, i, per tant, llançar un programa contra un crèdit que no tinc, vaja, gairebé seria..., no sé si prevaricació o no sé el que seria això, no? Per tant, clar, això van fer un *email* advertint d'això, i es va interpretar com que ens havíem carregat el programa; no, ni molt menys.

El que sí que és cert és que aquest és un programa que l'haurem de reformular, perquè ja aprofito per dir-ho, encara que no parlem ara específicament d'això, perquè aquest programa els dos darrers anys, també, per tant, a l'exercici passat i, per tant, nosaltres, és un programa que posa a disposició de projectes d'autònoms una determinada quantitat de diners. I és a veure qui arriba primer, a veure qui presenta primer els papers, perquè resulta que en el moment en què s'exhaureix aquest crèdit, que és limitatiu, s'ha acabat. I, aleshores, si ve un autònom amb un projecte, amb un pla de negoci molt consistent, però ve a l'octubre o al novembre o quinze dies després o un mes després que s'ha fet la convocatòria, o tenim capacitat d'ampliar, com a vegades s'ha fet, però, clar, dóna per al que dóna el pressupost, o aquell projecte no tira endavant.

Hem pensat que aquest programa quan el llancem l'hem de reformular i analitzar més la viabilitat dels plans de negoci i veure sobretot si aquests 3.000, 4.000 euros que nosaltres els donem amb aquest programa van ben acompanyats d'un pla de negoci i, a

vegades, de crèdit que nosaltres o una institució financera o un fons d'inversió o qui sigui els dóna. Perquè, si no, allò és llençar els diners pel clavegueram, com el balanç que fem del Programa d'ocupació autònoma dels darrers anys, també del nostre exercici passat, demostra que és a veure qui arriba primer –qui arriba primer– a presentar uns papers. I, lògicament, a vegades hi han gestories que estan molt ben especialitzades en això.

Bé. Si veuen les dades aquí... –perquè ara me n'estava anant–, si veuen les dades, clarament veuen com la consolidació pressupostària l'estem fent en dos anys. És allò que el conseller Mas-Colell en la seva presentació en deia «la credibilitat del pressupost». És a dir, el 2011 una contracció forta de despesa, sobretot allò que consideràvem en gran part que podia ser greix o que podia ser prescindible, i un 2012 també amb algun avançament en això de despeses, però acompanyat d'un increment d'ingressos. És l'altre principi pressupostari que el conseller Mas-Colell va posar: la coresponsabilitat dels ciutadans.

Per exemple, nosaltres tenim el cas de la taxa turística o impost sobre estades en establiments turístics, que té un component en gran part de taxa, perquè, de fet, el que hem compromès és que es crearà un fons de foment del turisme finalista i que serà l'Administració, d'acord amb el sector... –com saben tenim moltes reunions sobre això–, que tots aquests recursos que aixequem i no aconseguíem aixecar convidant el sector privat a aixecar-los, per mantenir una estació d'esquí, per promocionar que una línia aèria mantingui el radi curt cap a aeroports europeus, etcètera, no aconseguíem aixecar aquests recursos del sector privat. Doncs, ara ho hem de fer d'una manera per la via d'aquest impost d'establiments turístics, que, com saben, una disposició transitòria estableix que els contractes d'operació tancats no estaran afectats. Per tant, no és allò que va directe al compte d'explotació, sinó que aquests estaran exempts amb la disposició transitòria; n'està exempt el turisme social, no només l'Immerso, sinó turisme social europeu; el turisme familiar també està afavorit mitjançant l'exempció de menors, s'estableix un màxim d'estades... Però tot això, com que no està aprovat i depèn dels senyors i senyores diputats, doncs, en fi, ja veurem com quedarà aquesta qüestió; però, en el projecte, en la llei d'acompanyament va en aquesta línia. Per tant, molt important, hi ha un gran component finalista que hem de tenir present dintre del nostre pressupost.

Per agrupacions. Bé. Per agrupacions també hem d'anar amb compte a l'hora d'interpretar el pressupost. Perquè, clar, el Departament d'Economia treballa molt amb despesa no financera pressupostada a càrrec de recursos generals en termes SEC. Inclús no és dels capítols I al VII, sinó dels capítols II al VII. Per això la fitxa del Departament d'Economia fa que el nostre pressupost caigui un 7,0 per cent. Però, si veiem realment el pressupost no en terminologia SEC, que és la que obliguen aquestes estandaritzacions europees, dels capítols I al VII, cau el 4,3 per cent –capítols I a VII. I, si considerem els capítols I a VIII, que és molt important en el nostre departament..., com els he dit, el

nostre departament ha anat basculant de subvencions cap a crèdits i avals, és a dir, despeses financeres; per tant, el capítol VIII és molt important. Doncs, bé, si considerem capítols I a VIII –que jo crec que és el que s’ha de considerar–, el nostre pressupost varia en relació amb l’anterior un menys 0,7 per cent –menys 0,7 per cent. Això és així, dels capítols I al VIII. Si considerem només del II al VII, aleshores menys 7,0 per cent, però, clar, és del capítol II al VII, exclou l’I, que és molt important, i el VIII, que per nosaltres ara és també molt important, ho hem de tenir present.

Aquí queda clarament, doncs, la distribució que hi ha: secretaria general, fonamentalment nòmines i tot això, l’àrea empresa, l’àrea ocupació. Per capítols pressupostaris, ja els he dit que l’important en el nostre departament no és tant això, sinó si aconseguim els objectius de les polítiques i els plans de desenvolupament. Doncs, ja ho veuen, «Remuneracions de personal» puja un 1,6 per cent, fonamentalment del tema de triennis pel pas del temps. Doncs, per exemple, «Despeses corrents de béns» pràcticament està estancat, creix un 0,2 per cent; per tant, aquí hi ha una feina ben gestionada. Capítol IV, «Transferències corrents» decreixen un 3,7 per cent, i «Inversions reals» decreixen molt, un 23,6 per cent, però estem parlant d’una quantitat de recursos pressupostaris molt petits, eh?, nosaltres no fem inversions reals. Ho torno a dir, no som Territori i Sostenibilitat. I «Transferències de capital» decreixen. Aquí també estem dient que traïem subvencions i ens n’anem cap a avals, que no apareixen en números, hem d’anar a la lletra.

Molt important, el pressupost del departament per subsectors, perquè, com saben, és un departament en què tenim moltes entitats autònomes, administratives, entitats de dret públic, societats mercantils, consorcis, que realment són les que, diguem-ne, impulsen l’activitat del departament. Bé. Doncs, aquí tenen les xifres dels subsector Generalitat, de les entitats autònomes administratives; és a dir, el Servei d’Ocupació de Catalunya, l’Agència Catalana del Consum; de les entitats de dret públic, és a dir, ACCIÓ, el Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació, l’Institut Català de l’Energia –l’Icaen–; societats mercantils, una de molt important, Avançsa, l’antiga EPLICSA per als que tinguin encara records a la memòria, eh?, Avançsa, i consorcis, el Consorci del Comerç d’Artesania i Moda és l’exemple més paradigmàtic.

Aquí tenen recollit, per tant, el pressupost del departament per subsectors..., per tant...

Total consolidat. Doncs, aquí tenim els números definitius amb el total consolidat, aquests 1.399,82 milions d’euros distribuïts pels corresponents capítols. Despeses consolidables, total consolidat i comparativa del pressupost 2012 amb el de 2011.

I que, amb el pastís corresponent, té aquesta distribució. «Direcció i administració generals», un 14 per cent; «Empresa, ocupabilitat» –nosaltres en diem «ocupabilitat» perquè diem que el SOC no crea ocupació, sinó que gestiona l’ocupabilitat dels ciutadans; «Igualtat, qualitat i integració laboral», etcètera.

El pressupost per programes. Bé. Aquesta és una classificació que, en general i per al nostre departament en particular, és poc significativa i en gran part està desfasada, però aquí la tenen. Per cert, per exemple, també se’m va dir en el seu moment –ja ho vaig dir al diputat que em va interpel·lar que no era així–, que havíem exclòs el programa Nuclis, d’alta tecnologia; no, està inclòs en el 574, hi ha els programes Nuclis. En fi, podríem anar desglossant tots els programes que tenim aquí: d’interconnexió elèctrica, tota la línia 400, l’energia, tot el tema d’emprenedoria... Aquí ens n’aniríem molt lluny, perquè estem fent una tasca molt important. També, vull dir per la significació de la xifra: amb el programa Comerç, en l’àmbit de comerç, també hem transicionat de subvencions a avals. Tornem a dir el mateix: compte amb els números, hem de veure tot el que fa referència a crèdit d’avals, perquè desapareixen de la xifra del pressupost, però van a l’article corresponent. Del Consorci de Comerç, Artesania i Moda, també hem de dir una cosa, i és que aquest consorci tenia molts romanents d’anys anteriors. Bé. Els romanents els està gastant, òbviament, i mentrestant els hem transferit menys diners. Aleshores, també hem de saber interpretar aquesta qüestió.

I, finalment, el pressupost DEMO per serveis pressupostaris, i amb això aniré concloent..., però aquí ja, sí, posant una mica quina és la política d’estímul..., d’estímul al creixement econòmic que aquest Departament d’Empresa i Ocupació..., més enllà –més enllà– de les qüestions, hi insisteixo, del pressupost, perquè en molts casos qui ha de fer, per dir-ho així, aquesta despesa són les empreses o són tercers, però no nosaltres.

La Secretaria General, enguany i la resta de la legislatura –però estem presentant pressupost 2012–, té alguns objectius molt importants; per exemple, tota la gestió, tutela i gestió dels vint-i-cinc encàrrecs de gestió que es van fer a les cambres de comerç. Les cambres de comerç faran unes tasques molt importants encarregades pel Govern; una d’elles, i molt important, seran les oficines de gestió empresarial: la finestra única empresarial. Pensin que estem anant d’un principi d’autorització administrativa per principi general, a un principi que l’autorització administrativa prèvia queda per a qüestions pròpies que afecten la salut o la seguretat de les persones. I anem cap a un principi de confiança amb l’emprenedor, i, per tant, a un principi de comunicació i declaració responsable.

Compte!, no és el model americà de: «Vostè faci el que vulgui, i si té responsabilitats civils o penals ja pot tenir una assegurança, perquè, si no, malament.» No anem a aquest model. Al que sí que anem és al fet que vostè, emprenedor, endegui el seu negoci o la seva activitat econòmica, però amb la signatura d’un professional degudament col·legiat i amb una responsabilitat civil coberta per una companyia d’assegurances, de tal manera que vostè endega la seva activitat sota la responsabilitat d’un professional col·legiat amb l’assegurança de responsabilitat civil coberta; i l’Administració, quan faci l’exercici de control i inspecció, òbviament que podrà corregir, sancionar, i ja sabrà aquell professional, aquell col·legi i aquella companyia d’as-

segurances què és el que han fet; per tant, aquí no hi ha perill que se'ns coli economia submergida.

I hem d'acabar amb aquella situació que succeeix ara, que les empreses, a vegades, o els emprenedors endeguen una activitat i aprovisionen la sanció que hipotèticament posteriorment els posarà una administració, per no esperar a aconseguir totes les autoritzacions. Pensem que amb l'estudi que hem fet de la finestra única empresarial, de quant costa endegar a Catalunya un hotel, ens surt quatre anys..., o quant consta constituir un celler vitivinícola, o un taller d'automòbils, o una botiga de queviures, o..., en fi, el secretari general ha fet tots aquests estudis.

I també volem fer una qüestió, que és de la Secretaria General –ho dic perquè aquestes coses no queden al pressupost i és un objectiu important–, que és un canvi substancial en la relació de l'Administració amb les empreses. No només a través de la finestra única empresarial, amb un esquema multicanal perquè també es manté del telefònic i del personal, que vol digitalitzar el 90 per cent dels tràmits a final de legislatura i que el que vol és que la finestra única empresarial, que en gran part es gestionarà des de les cambres de comerç, amb la tutela i delegació del Govern i del Departament d'Empresa i Ocupació, canalitzar allà tots els tràmits administratius d'ajuntaments, del Govern de la Generalitat òbviament, del Govern central, de la Unió Europea, sinó que voldríem anar molt més enllà, i és que la interlocució de l'empresari amb l'Administració, pel que fa referència a la inspecció, sigui amb un únic inspector coordinador. És a dir que si un hotel té una piscina, un ascensor, i òbviament ha de tractar amb l'inspector de la piscina, amb l'inspector de l'ascensor, etcètera, que aquell empresari només, diguem-ne, tingui una relació amb un inspector coordinador, que serà el que sí que coordinarà i establirà la relació amb tots els inspectors de l'Administració. Per tant, en cap cas renunciem a la funció reguladora inspectora de l'Administració, sinó que el que intentem fer és la vida més fàcil als emprenedors. Bé. No em vull enrotllar amb això.

Pel que fa referència a l'Agència Catalana del Consum, doncs, sobretot s'està desenvolupant tot el Codi de consum. Aquí, com saben, està sent molt activa, inclús amb els mitjans de comunicació.

Pel que fa referència a la Direcció General de Telecomunicacions i Societat de la Informació..., bé, ara hi ha una cosa molt important i és..., no només el Mobile World Congress, estem aquests dies muntant ja tot el sistema de governança molt particularment de la fundació. I això es converteix en Mobile World Capital a partir de l'any vinent, i, per tant, fins a l'any 2018, i això considerem que ha de ser un element tractor de l'economia, tot el desplegament de xarxa de fibra òptica. I ara, fa uns dies, s'han endegat els diàlegs competitiu, per cert, també confirmant allò que dèiem aquí amb el director general de Telecomunicacions, que nosaltres el que volem és que això serveixi per a una palanca d'impuls del sector de tecnologies de la informació i les comunicacions de Catalunya, en què aquelles petites i mitjanes empreses catalanes, juntament amb aquelles multinacionals catalanes –és a dir, aque-

lles que tenen arrels ben establertes a Catalunya, via unió temporal d'empreses, etcètera–, entrin en aquests diàlegs competitiu..., que ja hem començat, penso que amb èxit –ja es va conèixer el dilluns i no hi ha hagut cap reacció extemporània–, aquests diàlegs competitiu que ens permetin estalviar el 28 per cent de la factura TIC a la Generalitat –la tecnologia també ho permet, ja ho dèiem en el seu moment– i, sobretot, mobilitzar el sector per constituir un sector de futur i tractor de l'economia.

Pel que fa referència a la Direcció General d'Indústria, ja tenim tancat el Pla d'actuacions empresarials i industrials, que portarem aquí, al Parlament; ja demanarem la compareixença oportuna amb el director general d'Indústria per plantejar tots els plans estructurals d'internacionalització, d'innovació, de captació d'inversió estrangera directa, els plans tractors, Mobile Capital, la mobilitat elèctrica, el de turisme però des de la perspectiva només industrial, el de logística..., en fi, ja ho veurem. I tots els plans instrumentals d'emprenedoria, de fórmules de capitalització alternativa de les empreses a la bancària, perquè clarament els bancs ens han fallat i ens seguiran fallant durant els propers temps, esperem que el menor temps possible perquè es redreci el crèdit bancari, però també altres fórmules alternatives per totes les vies de simplificació administrativa que he comentat, i de formació professional. En fi, tots els plans instrumentals. Bé. Tot això ja ho veurem en el seu moment.

La Direcció General de Comerç desplegarà i portarà aquí, al Parlament, la nova Llei general del comerç i dels serveis de Catalunya, i, per tant, farem en el seu moment aquest plantejament, que penso que significa també posar al dia, respectant el nostre model comercial de proximitat, tot el que és la normativa comercial.

També ja els he comentat que en l'àmbit de moda, artesania –ho acabo de dir– estem consolidant el 080 Barcelona Fashion, no només emergents i independents, sinó ja amb consolidats, per projectar el sector de moda, és a dir, tot el que són des de dissenyadors, creatius, escoles, fabricants... Estem relocalitzant, per cert, molta indústria tèxtil i de moda amb el clúster corresponent aquí, a Catalunya, empreses que s'havien deslocalitzat en el seu moment, fins a la comercialització i projecció al món. En fi, això també ho farem –acabo en un minut, president. *(Veus de fons.)* Sí, vaig conclouent.

En Turisme tenim els dos plans de turisme que també portarem: el Pla estratègic de turisme i el Pla de màrqueting turístic, molt important perquè faran referència a quines marques volem projectar des de Catalunya al món des de l'àmbit turístic; i la qüestió de la senyalització turística al país, una qüestió que dissenya molt el país. I ja els he explicat que una de les coses importants serà l'impost d'estades turístiques, encara que és un impost que gestiona, òbviament, des del punt de vista tributari, l'Agència Tributària, lògicament.

En Direcció d'Energia, Mines i Seguretat Industrial, portarem dintre de re, ja se m'ha presentat el Pla d'e-

nergia i canvi climàtic 2012-2020; ja estem llençant el tema d'interconnexió elèctrica; en gasística anem una mica més alents, però ara signem, per cert, un protocol amb Enagas, amb el president, un dia d'aquests, un proper dia.

Hem signat protocols ja amb altres grans companyies perquè avancin inversions que havien de fer més endavant a ara. I com saben tenim a partir de l'Institut Català de l'Energia, i molt particularment de l'Institut de la Recerca de l'Energia de Catalunya, projectes molt interessants. Amb l'Institut de Recerca de Catalunya, per exemple, el projecte Zèfir d'èolica marina.

Pel que fa referència a la Secretaria d'Ocupació i Relacions Laborals, i molt particularment al SOC, ja hem dit que estem en plena reforma de l'estructura –això també ho portarem aquí–, de la integració de les polítiques passives i actives, a partir de l'activació del compromís d'activitat. Ja vam denunciar els convenis. I això ja ho estem portant endavant, ho he dit en més d'una ocasió, amb la Direcció General de Relacions Laborals, abans ja feia esment d'aquestes qüestions que porta endavant i impulsa, i, per tant, continuïtat en aquest àmbit. I esperem que cada vegada anem superant aquesta situació d'ajustament laboral que tenim i es reverteixi la situació cap a creació d'ocupació. Esperem que el punt d'inflexió ja es vagi produint al llarg d'aquest any, sobretot després del trontollament que va tenir per la crisi del deute sobirà.

La Direcció General d'Economia Social, ja ho hem comentat, pel que fa referència al programa d'autònoms, aquesta reformulació que es farà en el moment en què disposem de fons. Òbviament, hi han altres programes, no només aquests, hi ha el de la renda mínima d'inserció amb l'objectiu d'aconseguir la reinserció social, laboral, cívica, etcètera, de les persones que malauradament estan en risc d'exclusió social, o que han caigut en l'exclusió social. El nostre objectiu és atendre-les, no desentendre'ns d'elles amb un mer pagament d'una determinada prestació econòmica. La Direcció General d'Inspecció de Treball seguirà gestionant tot el que és el traspàs d'aquesta inspecció de treball. I, bé, una cosa molt important, com saben molt bé, és tot el tema de la formació professional i la integració. Esperem que aquest any, per exemple, vegi la llum l'impuls del centre de l'automòbil de Martorell, que és un exemple de formació en alternança molt alineat amb les empreses, en un sector tan –tan, tan– important com és el sector de l'automòbil.

I jo ja ho deixaria aquí, perquè si seguíssim entràrem en uns detalls que potser crec que no cal, senyor president. I, per tant, em poso a disposició dels grups parlamentaris per mirar, lògicament, d'afinar aquests números, i en el seu cas, doncs, fins i tot d'encetar nous rumbos que ens portin al redreçament de l'economia catalana, després d'aquest cop tan important que ha rebut des de l'any 2007, i molt particularment cap al redreçament de l'ocupació i, per tant, de la reducció de la xacra social i personal que és l'atur.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller, especialment per l'amplitud de la seua explicació referent als pressupostos del seu departament.

I a continuació, continuariem..., intervindrien els grups parlamentaris per fer les preguntes corresponents o els comentaris que creguessen oportuns referents a la intervenció del senyor conseller.

Per tant, per al Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Jaume Collboni, per quinze minuts.

Jaume Collboni Cuadrado

Gràcies, president, Gràcies, honorable conseller, per les seves explicacions. Bé. Efectivament, com vostè ha dit en el seu llarg diagnòstic, el moment econòmic és molt complicat, i, per tant, ho és també des del punt de vista social i del futur del nostre teixit productiu.

Nosaltres entenem –i suposo que ho compartirà– que en aquest moment de crisi econòmica profunda i greu, que, a més a més, segons ens diu el mateix Fons Monetari Internacional, pot fins i tot empitjorar i allargar-se en el temps, calen dos tipus de política, des del punt de vista de la sortida de la crisi: les de l'equilibri pressupostari i les de la reactivació econòmica. Són com dos motors d'un avió que ha d'enlairar-se immediatament, perquè cada mes, cada any que perdem –i nosaltres considerem que aquest Govern ha perdut ja un any pel que fa a la sortida de la crisi– és transcendent.

Des del punt de vista de l'austeritat –ho hem dit en el debat general dels pressupostos a la totalitat–, nosaltres no compartim la política d'austeritat que està fent en aquests moments el Govern de Catalunya. Entenem que és una política d'austeritat lineal, de comptable, que no prioritza i que l'únic que fa és obsessionar-se i aplicar, diguem-ne, la màxima que només amb austeritat se surt de la crisi. Cada cop més s'installa la idea que, efectivament, calen polítiques de reactivació i d'impuls a l'economia. I aquí és on entraria el seu departament, conseller.

Per tant, nosaltres el motor número 1, que és el de l'equilibri pressupostari d'austeritat, no compartim com s'està fent, tot i que sabem i som conscients que s'ha de fer austeritat. I, en segon lloc, pensem que directament el Govern no té una política de reactivació i d'impuls de l'economia per sortir d'aquesta situació.

I li ho dic: som conscients de la situació, i hi ha dues dades que, des del punt de vista social, són prou aclaparadores: 742.000 persones aturades, segons l'EPA, i un de cada cinc catalans en situació de risc de pobresa. Molt lluny, conseller, d'aquell objectiu que vostè mateix es va assenyalar, que era la reducció a la meitat de la taxa d'atur.

Nosaltres, hi insisteixo, pensem que aquests pressupostos no contribueixen a la reactivació de l'economia i de la creació d'ocupació. I, escoltant-lo avui en la seva intervenció, continuem sense veure quin és el model productiu econòmic que té el seu Govern per sortir de la crisi.

Seguim constatant que vostè no fa servir, no utilitza el diàleg social, els acords que li han funcionat a aquest país en els darrers anys. Continuen no fent cas, diguem-ne, no aprofitant aquest bagatge de diàleg social, que, per cert, sí que han demostrat els agents socials de forma autònoma en signar l'acord interprofessional, i que vostès i des del Govern això es desaprofita sistemàticament. I no hi haurà sortida d'aquesta situació si no és amb l'acord dels agents socials i econòmics. Seguim sense veure, i no s'infereix del pressupost que vostè acaba de presentar, quina política industrial és la que seguirà, quins són els plans de xoc sectorials, i, a més a més, es redueixen partides molt importants com fins a un terç de les partides de suport a les empreses.

Vostès parlen molt de *business friendly*, de suport als emprenedors i als autònoms, però vostè mateix ha citat el cas de fa uns dies de..., no només pel fons de la decisió de suprimir el Programa de suport als autònoms, que al final és una de les vies fonamentals perquè la gent trobi feina i iniciï una idea de negoci o posi en marxa una idea de negoci, sinó també la forma, fer-ho per un correu electrònic, sense fer servir –no ho fan servir perquè no ho posen en marxa, com que no hi creuen, segurament– els fòrums adequats per comunicar als sectors corresponents les decisions que pren aquest Govern; se n'han d'assabentar per un correu electrònic, o fins i tot per algun teletip.

Vostès han desaprofitat oportunitats molt importants que li ha donat l'oposició, no només el meu grup, i la resta d'agents socials i econòmics, com va ser en el seu cas la cimera anticrisi.

Conseller, Catalunya no es pot permetre perdre un segon any, i segons estíem nosaltres de la presentació del seu segon pressupost aquest risc existeix. No podem passar un any més sense mesures actives per a l'ocupació de suport a les pimes; no podem seguir un segon any reduint recursos a la innovació, reduint suport als autònoms, i no podem seguir sense política industrial, conseller. I vostè en aquest pressupost ens assenyala que aquest és el camí que continuarem. Però també, des del punt de vista social, deixi'm que li ho digui, amb aquestes 194.000 famílies que estan tots els seus membres a l'atur, d'aquesta situació greu des del punt de vista social i humà, i més de 300.000 famílies catalanes que en aquests moments no tenen cap tipus de prestació, l'única resposta que hi ha per part d'aquest Govern és reduir dràsticament el programa del PIRMI o dels beneficiaris del PIRMI, per ser més exactes.

Vostè ha fet una primera intervenció de diagnòstic que podem compartir en termes generals, i després s'ha fixat molt en el nivell d'execució pressupostària, no entenem tampoc per què. Miri, nosaltres quan hem fet referència a nivell d'execució pressupostària ho dèiem com un element indicatiu de quin era el nivell d'activitat del seu departament, i, com vostè sap perfectament, aquest tipus de dades sempre es fan en termes relatius, s'ha de comparar amb altres anys o amb altres departaments del seu propi Govern. I el cert és que vostès han tingut el rècord durant tot l'any de poca execució pressupostària, i vostè ha vingut aquí amb unes dades que nosaltres no coneixíem, perquè les que

tenim d'execució són les que ha publicat la intervenció oficialment a novembre: vostès continuaran tenint el rècord de poca execució pressupostària: 40,67 per cent. Vostès es veu que volen executar tot el pressupost en dos mesos; per descomptat, en un temps rècord, per les dades que vostè mateix ha donat. Però, bé, això és indicatiu, tampoc ens hem d'obsessionar, a nosaltres el que ens interessa és el fons i l'orientació que fan els pressupostos en aquest cas.

Dèiem que l'atur ha crescut un 10 per cent, dos punts més que a la resta de l'Estat; i això ens hauria de fer reflexionar. I dèiem que estem situats en atur registrat en 614.244, 51.571 aturats més que fa un any, conseller. I dèiem que la seva execució, el grau d'execució, el que és és un indicatiu de la poca activitat, de l'aturada general del departament que nosaltres hem denunciat sistemàticament en aquest Parlament, i no només hem denunciat, sinó que hem fet innumerables propostes per tal d'activar el que nosaltres enteníem que eren polítiques clau per a la sortida de la crisi, des del punt de vista, per exemple, de la formació ocupacional.

Podem anar als números també per veure quina és l'orientació. Miri, des del punt de vista de reactivació, li deia que nosaltres considerem que aquests pressupostos no són útils per a la sortida de la crisi. Per què? I això després... Vostès també ara utilitzen uns criteris comptables o de càlcul que són molt respectables però són els seus i són discutibles: agafar determinats capítols i deixar-ne uns altres de banda. El que és un fet és que vostès destinen menys recursos a política industrial i desenvolupament empresarial. Vostès destinen menys recursos, molts menys recursos al foment del comerç; menys recursos per al turisme, de 63 milions a 53; menys recursos per a energia, de 59 milions a 21; menys recursos per al consum, per a la Secretaria General del Consum, d'11 milions a 9,8; Societat de la Informació el mateix, i vostè mateix ha reconegut que succeeix el mateix en l'àmbit de l'ocupació i del Servei d'Ocupació de Catalunya.

En definitiva, conseller, tenim que si sumem la retallada del seu departament, que hem estimat en un 7,4 per cent, de forma desigual, és cert, de forma no lineal en el seu pressupost, suma..., del 23 per cent de la retallada que van autoimposar-se el 2011, tenim que el departament, que és la clau de la reactivació econòmica d'aquest país, en dos anys que vostès han governat, en dos pressupostos que vostès han elaborat, s'ha reduït un 30 per cent.

Dit d'una altra manera, el departament clau per fer la reactivació, l'impuls, la protecció, l'ocupabilitat, l'impuls de l'emprenedoria, de les polítiques industrials, del comerç, del turisme, avui té un terç menys de pressupost del Govern de Catalunya. Els números canten –els números canten. Si a això hi sumem que encara vostè avui ens explicava –ara mateix ens ho explicava– quina volia ser la seva orientació o apuntava algunes de les orientacions de les diferents polítiques..., però ens remetia a compareixences ulteriors, o sigui, continuen fent primer els pressupostos i després explicar les polítiques.

Nosaltres fa molts mesos que en aquesta mateixa comissió, i no només el meu grup, tots els grups, li hem demanat que ens expliqui quins són els criteris de la reforma del SOC, quins són els criteris pel que fa a les polítiques d'emprenedoria, quins són els criteris pel que fa a la política industrial, quins són els criteris pel que fa a la política energètica, i no tenim resposta. La resposta ens arriba avui en forma de pressupost, amb aquestes reduccions que acumulen ja una reducció d'un 30 per cent del pressupost. I ens anuncia que durant els propers mesos vindran diferents directors generals o secretaris generals –per cert, els que han vingut fins ara ha estat normalment a petició de l'oposició– per explicar quina és l'orientació que tindrà el seu departament.

Conseller, això va al revés –això va al revés–: primer, un explica quines són les seves prioritats, quines coses farà i quines coses no farà, i després hi destina uns recursos, no al revés. A vostè sembla que el conseller d'Economia o des de més a dalt li diuen per on ha de retallar i en funció d'això construeixen les seves prioritats i la seva política en general.

Han fet un ús intensiu i extensiu d'una figura que pot ser interessant, no li dic que no, en determinats sectors, que és el tema dels crèdits. I vostè han fet, a més, fins i tot comptablement, alguna menció en aquest sentit. Però vostè sap que substituir transferències de suport als sectors per crèdits no sempre té sentit –no sempre té sentit. Per a les micropimes i els autònoms, conseller, no serveix de molt tenir línies de finançament si no hi ha avals que els permetin accedir-hi, a banda que són lents i massa vegades massa garantistes, i, de fet, els torna inviables. El comerç, conseller, no necessita millor accés al finançament, o no només millor accés al finançament; necessiten dinamitzar el consum, necessiten plans territorials, actuacions concretes sobre el territori.

A la indústria..., i no ho diem nosaltres, ho diuen alguns sectors molt importants d'aquest país de la indústria, que es queixen reiteradament de la manca de model i de suport als sectors industrials. I només cal esmentar la reducció a la meitat en dos anys que el pressupost i el seu departament, de la Generalitat, ha dedicat al suport a la indústria i al desenvolupament empresarial. De la mateixa forma que en els sectors d'indústria i centres tecnològics, en els quals vostè sap que s'ha instal·lat un cert malestar per la manca de suport a la innovació i a la indústria vinculada a la innovació.

I li deia: la cohesió social tampoc sembla que sigui una prioritat ni una preocupació del seu departament, ni del seu Govern. I no només li ho dic pels episodis del PIRMI, que ja estan passats i estan debatuts, sinó que també es torna a reflectir en els pressupostos pel que fa a la garantia d'igualtat d'oportunitats; jo no diria ni tan sols d'igualtat d'oportunitats, senzillament de preservació de la convivència i de la cohesió social. Es preveu una davallada d'expedients de 35.000, el 2011, a 18.000, el 2012, que són estalvi net de recursos econòmics, atès que no hi ha increment de partides alternatives que puguin substituir aquestes en altres departaments, com podria ser el Departament de Benestar i Família. Per tant, d'això es dedueix que a vostès aquesta gent, aquestes famílies, doncs, els preocupen

molt –molt– relativament. Insisteixo en la dada que s'ha de tenir en compte, conseller, dades de Creu Roja: al juny no tindran cap ingrés –cap ingrés– unes 194.000 llars a Catalunya.

Per tant, nosaltres, conseller, li proposem –i que no sigui dit que no proposem i que no intentem continuar sent constructius a l'hora de fer propostes– que posin en marxa mesures de reactivació de l'economia de forma clara, de lluita de l'exclusió també, però molt especialment de reactivació de l'economia. Si l'economia no es reactiva no es generaran ingressos per a les administracions i, per tant, no es podran fer polítiques ni de cohesió, ni de reactivació de l'economia. Nosaltres hem presentat en aquest Parlament innumbrables propostes, mesures de xoc per a l'ocupabilitat de les persones. I això vol dir més formació o actuacions directes, com plans d'ocupació locals, que alguns han funcionat i poden funcionar. Es tracta també de donar oxigen a les pimes, que s'ofeguen per la manca de crèdit, però també s'ofeguen per un consum cada cop més deprimit o més deprimit.

Nosaltres hem proposat en algunes resolucions parlamentàries la creació d'un fons publicoprivat d'innovació i recerca i de transferència tecnològica que permeti convertir recerca en valor econòmic o en valor afegit. Per exemple, hem proposat... No sé com vaig de temps, president?

El president

S'ha acabat el temps.

Jaume Collboni Cuadrado

Acabo, si em permet, perquè no he explicat ni la meitat del que tenia. Hem parlat moltes vegades i trobem a faltar encara plans de xoc de dinamització econòmica i d'ocupació per comarques i alguns municipis que especialment ho necessiten de forma prioritària.

En definitiva, conseller, els demanem que abandonin el fonamentalisme de l'austeritat, els demanem que marquin el camí, els demanem que orientin els pressupostos en el sentit de la reactivació de l'economia, que és tan o més necessari... Vostè ho sap perquè vostè és una persona informada i és una persona llegida. Vostè sap que això és tan important com l'austeritat comptable. I aquesta política de reactivació, que és la que ha d'ajudar, en la mesura que pot la Generalitat..., i nosaltres sabem que la mesura en què pot és acotada, com ho és en els governs de l'Estat en molts casos, però en l'exercici de les seves competències i en l'exercici dels seus recursos hi ha marge per contribuir a la reactivació de l'economia, honorable conseller, i amb aquests pressupostos que vostè ens presenta avui aquí això no ho veiem possible.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat, per la seua defensa de l'esmena a la totalitat als pressupostos del departament. I, a continuació, pel Grup Parlamentari d'Inicia-

tiva per Catalunya Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Laura Massana.

Laura Massana Mas

Gràcies, president. Gràcies, també, per les seves explicacions i compareixença, senyor conseller; senyor secretari, les persones del departament que l'acompanyen, també sigueu benvinguts i benvingudes. Vostè deia que hi havien uns condicionants per fer aquests pressupostos, i deia que eren les persones aturades, deia que era la manca de creixement... Nosaltres creiem que justament aquests pressupostos són els que condicionen una sortida de la crisi i la creació d'ocupació. Vostè, com es diu a les pel·lícules d'indis, està també *rodeado*, i ara ho demostraré. Vostè està rodejat, doncs, a part dels seus propis pressupostos, d'altres pressupostos que acompanyen això que jo explicaré ara.

Nosaltres entenem que els pressupostos presentats són pitjors encara que els del 2010, tot i que van ser la gran retallada, perquè ni reactiven l'economia, però, a més a més, posen en perill la cohesió social i el nostre estat de benestar. En el cas concret de la seva partida pressupostària, a més a més de retallar recursos per reactivar l'economia, a més a més elimina drets, com és el de la renda mínima, un dret que era universal. Per tant, anem a pitjor. I anem a pitjor també en dades, i aquí se n'han dit unes quantes, perquè, si l'atur al desembre del 2010 era del 18 per cent, al desembre del 2011 és del 20 per cent. S'han dit les llars pobres, els catalans pobres de Catalunya, però també hi ha les dades de l'atur, que diuen que el 40 per cent de joves que busquen feina estan a l'atur i els que poden marxar perquè estan qualificats marxen. Això fa també que la pobresa entre joves sigui per sobre de la mitjana: el 23 per cent. S'han dit també –i no ho repetiré– les dades de persones que han perdut la prestació, persones que no cobren l'atur, i la quantitat, òbviament, de persones que tenim a l'atur a Catalunya, que són més de 600.000. Tindrem un problema afegit, i serà que al març el 70 per cent dels catalans que cobren l'atur –això vol dir 174.000 persones– no tindran cap prestació, i vostè ens ho acaba d'explicar avui.

Però més important que això és que els pressupostos havien de servir per reactivar l'economia, i s'ha comprovat que l'austeritat, tal com vostès la plantegen..., el que demostra és que anem a pitjor. Es pot reduir el dèficit d'una altra manera, i és en base als ingressos; aquests pressupostos no arriben enlloc. Per això el nostre grup diu: «Hi ha una alternativa, i és parlar també dels ingressos; hi ha d'haver un equilibri pressupostari si volem fer polítiques de reactivació i polítiques d'ajut a les persones que s'han d'ocupar i que s'han de formar.» Per tant, nosaltres per això vam fer l'esmena a la totalitat, perquè creiem que aquí manca la política d'ingressos

Per tant, darrere de les mesures, només hi veiem el de sempre en aquest Govern: mesures ideològiques. I això es veu en educació i es veu en salut. Perquè vostès, i el seu departament ho practica també, i ho demostraré amb el SOC..., amb serveis públics afeblits, l'oferta

pública deixa de ser competitiva i atractiva respecte a la privada. Per tant, perdem aquells que menys tenim. I veiem que, amb el seu pressupost, allò que eren segons vostès uns pressupostos conjunturals passen a ser estructurals, es consoliden o s'amplien, digui'n vostè com vulgui. Però el que està clar és que amb l'austeritat que vostès van predicant en el pressupost estem més malament, cal entendre que anirem a pitjor, i això ja ho diuen algunes veus.

Per tant, el Govern és coresponsable també quan se li demana a l'Estat i nosaltres ho compartim, la seva coresponsabilitat amb els diners que deu a Catalunya; vostès també ho són quan obliguen a endeutar-se els ajuntaments, que els deuen fins al 25 per cent del pressupost, i ells són els que s'han de fer càrrec de les rendes mínimes no pagades amb els ajuts extraordinaris. O quan ajornen la paga extra a funcionaris en ple mes de Nadal, que és quan han de consumir amb uns diners que ells hi compten; per tant, poc rigor i poca seriositat.

Però el més important, i com li deia i per al seu departament, és que res del que vostès proposen pot ser una palanca de recuperació econòmica. S'ha dit, i vostè ho ha dit: no hi ha accés al crèdit, no hi ha inversió, ni en educació, ni en recerca, veiem com està l'ocupació pública, que ja no és que es creï ocupació, sinó que es destrueix, i a sectors estratègics no s'apunta ni una línia de treball, i a sectors consolidats s'eliminen línies i programes. Per tant, anem a un enfonsament de l'economia, anem al que diu de fer la senyora Lagarde, que és que som a les portes d'una recessió. És un cercle destructor, senyor conseller. I a això hi haurien de posar remei, en concret, al seu departament. Nosaltres els ho demanem. Aquesta gran esperança que era que es reactivaria l'economia mentre s'aplicaven retallades històriques ha sigut una fallàcia, perquè s'han perdut seixanta mil llocs de treball en els tres primers trimestres, directes de les retallades, directes de les retallades en salut i en educació. Això és un problema que té vostè a sobre la taula, que està en els aturats que han passat a formar part, doncs, dels demandants de feina.

Tots els indicadors excepte el turisme, i vostè ho ha explicat, són pitjors. Sí que havia crescut la importació, però tenim dades, ja, del novembre que ha decrescut en un 9 per cent. Nosaltres diem: «A quina xifra d'aturats hem d'arribar... –a quina xifra d'aturats hem d'arribar– per veure que són inútils aquestes polítiques d'austeritat?»

Allà on s'imposen les coses empitjoren. Només els sentim a dir que cal fer una reforma laboral, per crear una ocupació que no sigui estable, que no serà precària. Els indicadors de confiança en la nostra economia en les empreses tornen a estar en caiguda lliure. Per tant, serà impossible que el seu compromís de reduir l'atur tiri endavant amb aquests pressupostos, no només els seus, tots en general. Perquè, s'ha comentat també aquí, és increïble que per la manca de finançament de les empreses a l'Institut Català de Finances només s'hagi pogut prestar un 35 per cent del que es tenia previst. I, com és possible que dels 200 milions d'euros per a la innovació només se n'hagin prestat 12, conseller? I això ho ha fet el seu departament, i en te-

nia l'ocasió. I ara anem més al mateix: no podem créixer i canviar el model productiu amb aquest desastre.

Parlava, vostè, que un dels condicionants era la competitivitat i només parlen dels «minijobs» quan parlen de competitivitat; però, i la recerca i la innovació? Baixa la partida, tothom està queixós i en realitat és el que és.

Ja no vull parlar d'un altre sector que són les universitats, que també li pertoca. En aquest sentit, la universitat... (*Veus de fons.*) No, que no li pertoca, perdó..., però que pertoca el fet, doncs, de les persones aturades que busquen feina, i de la formació i la qualificació de les nostres persones. Com volen que consumim si estem en un estancament i una davallada?

I, en aquest sentit, nosaltres creiem que aquestes polítiques no ens portaran enlloc. Estem pitjor –fruit de les retallades també, senyor conseller– en atur que la resta d'Espanya; ha crescut més l'atur a Catalunya, fruit d'aquestes retallades, i, a sobre, vostès es carreguen la renda mínima.

En allò que baixa el pressupost..., en les polítiques actives d'ocupació fan el que jo deia, que el SOC acaba semblant un instrument poc útil en favor d'aquesta gestió privada. Han tret la formació ocupacional tard i malament, les polítiques d'orientació laboral són insuficients i la coordinació amb els municipis no existeix. De fet, si mirem els números, es veu claríssimament que vostès, en aportacions als mitjans locals, veuen com disminueixen les aportacions un 27,93; i, en canvi, el sector privat i les entitats sense ànim de lucre augmenten: els primers, un 37,64 i les segones, un 70,63.

És una estratègia equivocada per a nosaltres. I per això volem saber, d'una vegada, com serà aquest nou SOC, saber què pensen fer amb els municipis i amb la feina que fan els municipis com a agents més entesos en el territori.

I nosaltres no ens en refiem quan vostè diu que la renda mínima –que després en parlaré– anirà via plans d'ocupació. Perquè el que vostès han fet ara ho han fet tard i ho han fet malament –ho han fet tard i ho han fet malament. N'han denegat, han fet unes argücies injustificables. Com dic, la jornada completa, per exemple, dels plans d'ocupació no era l'objectiu fonamental dels plans, i han deixat els ajuntaments una altra vegada enlaire; ho han fet molt i molt malament.

Quan vostè parla d'ERO..., clar, els ERO ara potser n'hi ha més, d'expedients que són de regulació, però és que les grans empreses ja han fet, com vostès diuen, neteja, ja van fer els seus expedients; de totes maneres, ens consta que hi ha més expedients el 2011 que els que hi havia a octubre del 2010.

No veiem enlloc la capacitat de reactivar l'economia sense que comptem, per exemple, amb els autònoms, o d'una manera que puguem compartir, que és no deixant-los sols; nosaltres sempre ho hem dit, un no es fa autònom perquè sí. Són vostès que diuen que tothom ha de muntar negocis, que l'ocupació pública no és útil, però està clar que no tothom pot ser empresari;

però el que no pot ser és no treballar de forma potent en aquestes partides i eliminar ajuts.

Tampoc entenem, en aquest sentit, com és possible que s'elimini el Programa d'economia social. És l'any cooperatiu, és l'Any Internacional de les Cooperatives. Les cooperatives són empreses que no es deslocalitzen, les cooperatives són creadores encara, avui en dia, d'ocupació. I vostès eliminen el Programa d'economia social. Així ho hem vist nosaltres, amb uns pressupostos que també són difícils, ja li ho dic, de seguir per aquests canvis de partides.

Entenem, també, que per fer aquest impuls a l'economia productiva no han tingut com sempre en compte..., i avui crec que el conseller Recoder n'ha parlat, dels nous models de producció i el canvi de model productiu. I, en aquest sentit, m'agradaria que ens comentés quin és aquest pla que nosaltres no veiem enlloc sobre l'economia verda, que nosaltres entenem que és clau, ja ho sap vostè, per al canvi de model productiu, basat en l'eficiència energètica, en l'ús de les renovables i generador de treball. Avui el conseller Recoder ha dit que ha dit alguna cosa, però ha dit que ho faria amb vostè. Nosaltres no sabem què és el que fa.

Dinamarca, amb una població com la nostra, està elaborant un document que marca les línies de la seva política energètica. Això serà discutit i consensuat amb els grups parlamentaris danesos per fer un acord per a l'any 2020; nosaltres ho hem demanat i el Parlament..., vostès ho han votat en contra. Creiem que davant de l'imminent preu del petroli, reduir-ne la dependència seria una cosa positiva, però invertir cap a una transició verda, que enfortís el mercat interior, que doni solucions i productes verds, que promogui investigació tecnològica i innovació, podríem ser-ne pioners. Explotar aquestes oportunitats ens crearia el que nosaltres sempre diem: nous llocs de treball verds. No veiem enlloc en els pressupostos res que ens faci parlar d'això.

Li volia parlar... No sé quant em queda, president, com que no veig el..., no veig el rellotge.

El president

Cinc minutets.

Laura Massana Mas

Sobre l'atenció a les persones més desfavorides, que són les persones que cobren la renda mínima d'inserció. Home..., vostès a la Llei de mesures inclouen de nou una modificació on, com jo li deia, es carreguen drets. Es carreguen literalment la referència al seu caràcter universal i exclouen definitivament els casos laborals.

Jo li volia preguntar com ho podríem suplir. Vostè ha dit que amb plans d'ocupació. Jo vull que aprofundeixi en aquesta resposta: quant cobrarien, com seria, qui hi participaria, els ajuntaments quin paper tindrien...

Però, en definitiva, vostès el que fan gairebé és de denúncia, perquè renunciïn a lluitar contra la pobresa en lloc de consensuar, que és el que s'ha fet des de

l'any 97 amb aquesta renda mínima. Es carreguen un dret reconegut des del 97, i ho fan tan tranquil·lament, deixant, com sempre fan vostès, la solució a un problema col·lectiu, que és l'atur a Catalunya i la nostra capacitat de sortir-nos-en, d'aquesta..., fer-lo un problema individual de cada persona. Perquè no veiem quina sortida pensen, vostès, donar amb tot això que encara no ens ha explicat i que vostè diu que ens explicarà del SOC.

Vostè ha parlat també dels CET, un altre sector que se sent abandonat i que necessita el seu ajut per no haver de tancar portes i abaixar persianes, i deixar persones molt vulnerables fora del mercat de treball, i un model que també és especialment important per a Catalunya.

Li volia parlar dels sectors que vostè també diria madurs o la indústria. Hi havia, i amb raó, per part de la Unió Patronal Metallúrgica de Catalunya, molta preocupació pel fet que vostès han deixat, doncs, de..., diuen que en dos anys, i és cert en el pressupost aquí s'ha dit, vostès han deixat d'invertir en allò que ells necessiten i en la seva capacitat de poder tirar endavant les empreses, i diuen que, si una partida s'hagués d'augmentar, hauria de ser aquesta: l'ajut a les empreses. Nosaltres també ho considerem, que hi ha..., el sector industrial és la nostra economia productiva, és la que tira realment el país endavant i és el que nosaltres també proposem en els nostres pressupostos, en la nostra alternativa de pressupostos: reforcem l'economia productiva i anem a l'especulativa i a la que contamina i apliquem, també, una fiscalitat verda.

Vostè tenia una manera molt *sui generis*, també, de dir com rebaixaria l'atur. Home, vostè va dir una frase que era que el podia reduir un 8 per cent eliminant persones de la llista. No ens sembla seriós, conseller; ja ens va semblar difícil reduir un 50 per cent de l'atur a la meitat, perquè ho veiem una mica impossible, no perquè no en tinguéssim ganes, com ara també dirnos com hi ha de ser, doncs, el qui consti a l'atur, per exemple, que un estudiant que només treballa a l'estiu estigui a l'atur; poder hauríem de veure si és possible estudiar i treballar en aquest país tal com són les condicions.

En definitiva, potser el que ens preocupa també més és que no veiem aquests plans de xoc que nosaltres sí que proposem en les esmenes i que després la diputada Civit a la segona ronda explicarà. Per exemple, per al nostre futur, que són els joves. Els joves –jo li ho deia abans– estan ocupats, poc i malament, i vostès no tenen cap política al respecte.

Durant l'últim any de govern de Convergència han anat a l'atur disset mil nous joves. Per això demanem una cosa que demanem a Educació, que és la lluita contra el fracàs escolar, però també un pla de xoc per a aquests alumnes que són poc qualificats. I per això demanem programes de qualificació professional inicial, una formació vinculada a la realitat econòmica de l'entorn, que vostès ho van dir i no han estat capaçes de fer-ho, i amb aquests pressupostos no serà possible. Però com ho diem? Amb el que s'hi deixen..., el SOC com el deixaran amb aquests pressupostos, serà

impossible, mitjançant una intermediació pública, i també una formació remunerada.

Nosaltres no volem més joves que marxin a l'estranger. Cada cop que vostès retallen una plaça en salut són llicenciats i llicenciades en medicina o diplomats en infermeria que van a l'estranger. Ignorem el que hem fet en despesa pública i en recerca i desenvolupament; estem fent també que enginyers marxin a Alemanya.

Per tant, no podem desvincular cap de les retallades –i amb això acabaré fins a la segona intervenció– amb l'empitjorament de l'economia; les retallades l'han potenciada, les retallades l'han agreujada. Necessitem propostes ja de dinamització, necessitem invertir.

De fet, tindrien una oportunitat; el senyor Montoro va obrir una escletxa, va dir que seria impossible arribar al dèficit que es proposava. El que no entenem des del nostre grup és com Convergència vol ser el primer de la fila en l'austeritat; com poden ser els primers de la fila i no volen ser els primers de la fila en el fet de no deixar persones a l'atur; no volen ser els primers a tirar endavant sectors com el medi ambient, l'economia social i el coneixement, que han de ser clau per ocupar l'espai. Parlin i diguin que nosaltres necessitem inversió. Nosaltres necessitem deixar que les ocupacions més inestables i que requereixin poca qualificació ja no són per al nostre país, sinó que han de ser unes altres.

Senyor conseller, parlin amb el Partit Popular, parlin amb el senyor Montoro, no ens enfonsin més a l'atur, a la pobresa i no ens posin més el peu al coll per reactivar l'economia ni a empresaris, ni a emprenedors, ni a joves, ni a dones, ni a persones... (*L'oradora continua parlant sense fer ús del micròfon.*)

El president

Moltes gràcies, senyora Massana, per defensar l'esmena a la totalitat dels pressupostos del departament. I, a continuació, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, per defensar, també, l'esmena a la totalitat dels pressupostos del Departament d'Empresa i Ocupació, té la paraula l'il·lustre diputat el senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, senyor secretari, persones que l'acompanyen de la conselleria, també aprofitem per saludar-los.

Mirin, nosaltres, com sap, Esquerra Republicana en aquest debat pressupostari vam plantejar una alternativa –una alternativa– que no era un canvi molt –molt– gran, perquè hem de reconèixer que el marge que té el Govern de la Generalitat per decidir no és extraordinari. Però, en canvi, sí que era políticament, doncs, diametralment oposada al camí que vostès han agafat, no comptablement, hi insisteixo; crec que és de justícia que els grups de l'oposició reconeguem al Govern que el marge que té de decisió pressupostària és limi-

tat; però, en canvi, el marge d'opció política que té sí que és bastant ampli.

És a dir, vostès podien escollir entre repetir l'estratègia negociadora de la legislatura del segon Majestic, del 2000-2004, dependre d'un Partit Popular que no els necessita, o podien escollir buscar una posició de fortlesa des de Catalunya per negociar des de la fortlesa. Vostès han escollit la negociació del que no té marge de negociació, la negociació del que està atrapat, tant pel que fa a temes financers, ho estem veient...

Abans de Nadal –repassin la premsa–, vostès parlaven molt, habitualment, amb un to molt pujat i molt fort, especialment el conseller d'Economia, de la disposició addicional tercera, del Fons de competitivitat; ara, ja, els 1.450 no els anomenen, de la disposició addicional tercera que anaven a cobrar-la i, de fet, la presidenta del Grup Popular d'aquesta cambra ja la donava per pagada en l'últim Consell General de Política Fiscal i Financera, doncs, res de res. Hi van anar i van tornar amb un crèdit –hi van anar i van tornar amb un crèdit–, quan és un pagament que és llei i que, per tant, tenen l'obligació –el Govern de l'Estat– de complir. I, per tant, vostès han optat per una estratègia negociadora que ja sabem els resultats que va donar, els de la legislatura del segon Majestic, que van ser paupèrrims, no?

Per tant, nosaltres el que els proposem o el que veiem..., el que els proposem com a alternativa es basa en la fortlesa, es basa en l'austeritat en els comptes, efectivament, però progressivitat en els ingressos i replantejament de quins són els ingressos possibles; es basa també en l'austeritat en les despeses, òbviament, però mantenint aquells elements que són bàsics de salut, educació, de lluita contra l'atur, que afecta directament el seu departament, i un quart paquet, que és el que més afecta el seu departament, en els estímuls al creixement econòmic, no?

En lloc d'això, què ens trobem? Ens trobem uns presupostos que continuaran amb l'empobriment dels catalans, perquè no planten cara a l'espòli fiscal, el Govern decideix no plantar cara a Madrid, sinó que decideix dependre del Partit Popular; per tant, seguirem sent empobrits. És més, el grup que dona suport al Govern va recolzar la major apujada d'impostos sobre la renda del treball que es recorda en els darrers temps, apujada d'impostos que, per cert, incrementarà el dèficit fiscal en 1.200 milions d'euros; per tant, continuarà empobrint els catalans. Unes mesures que tenen un biaix dretà en aquell estret marge de decisió que té el Govern de la Generalitat i que, per tant, carreguen de forma lineal sobre aquests i que, per tant, continuaran empobrint-nos en tant que frenaran el consum, congelen el funcionament de l'economia i, per tant, estan dintre d'aquesta lògica de la teràpia del xoc comptable.

Continuem tenint –i això no és decisió seva només, però vostès haurien de plantejar alguna alternativa– un domini fortíssim de l'economia financera sobre l'economia productiva i de les famílies. M'ha interessat, des d'un punt de vista de l'aprenentatge, doncs, la seva visió de la darrera injecció de liquiditat del Banc

Central Europeu; escolti, fantàstic, no?, que s'injectin 500.000 milions d'euros, però, clar, què ha passat amb aquestes injeccions? Doncs, que gairebé el 80 per cent, els mateixos que les han rebut les han tornat a col·locar al Banc Central Europeu per quadrar millor els seus balanços, per tenir una posició comptable més... És a dir, en definitiva, no n'hem vist res, ni l'economia productiva, ni les famílies, ni tampoc els bancs catalans o els poquets que queden, no?

Per tant, tenim una situació arreu del món que també té les seves traduccions a Catalunya, en les quals l'economia financera té una posició de domini sobre la productiva, no li dóna accés al crèdit, malgrat haver estat beneficiària de multimilionàries, de fet, pornogràfiques quantitats de diner públic, les quals el comú dels mortals no som capaços ni d'imaginar, quan veiem aquestes xifres, què signifiquen juntes aquestes xifres. Però totes aquestes ajudes a l'economia financera no han revertit sobre l'economia productiva i sobre les famílies, i aquí ens agradaria veure, doncs, la seva alternativa, que li he de dir que no l'hem vista.

I el quart element d'empobriment, en el qual lamento dir-li que em temo que el seu departament hi pot participar i m'agradaria que no fos així, és el predomini de les grans corporacions, de les companyies de mida més gran amb posicions fortes davant el mercat –i ho veiem en obra pública, ho veiem en concursos públics– damunt de les petites i les mitjanes empreses, no? I aquí molt em temo que el seu departament també n'és copartícip.

Ja li vam dir, quan va presentar aquí les seves propostes quant a la societat de la informació i telecomunicacions i el paper que volien donar als diàlegs competius, quin era el nostre temor; les notícies que ens arriben del sector confirmen el nostre temor. Quan acabi el procés, ens agradaria que no fos així, però que les posicions de domini d'uns grans acabaran perjudicant les pimes, de dues formes: una perquè són escombrats del tipus de concurs que es planteja, bàsicament, per la grandària; és a dir, un concurs sobre 5.800 edificis públics, sobre 200.000 llocs de treball és molt difícil que, si només es trosseja en quatre trosos, hi puguin accedir les pimes. I salutem efusivament que hi hagi UTE que s'hi presentin i ens semblaria fantàstic que, fins i tot, arribessin a guanyar, però el planteig d'entrada és molt difícil, com també és molt difícil el planteig financer d'entrada que fan; és a dir, carregar a set anys vista les inversions sobre els que concuren, vostès saben que això no és assumible per les pimes. Per tant, vostès fan un planteig, d'entrada, molt desfavorable per a les pimes. Esperarem que es resolgui i esperariem també que s'acompleixi aquell compromís que va haver-hi aquí, en comissió, per part seva, de fer un comitè de seguiment, en el qual participin els grups parlamentaris, perquè ja li ho vaig dir aquell dia i li ho torno a repetir: ens sembla que aquest és un tema que hi estarem molt a sobre, perquè ens preocupa molt l'evolució que això tingui per a les petites i mitjanes empreses.

Per tant, veiem que quatre factors d'empobriment d'àmbit europeu, d'àmbit estatal, també tenen traducció a Catalunya, també tenen traducció als seus pres-

supostos: feblesa davant l'espòli fiscal, un biaix que carrega sobre aquests en les decisions que es prenen. Només cal veure, per vostès, d'on vénen els ingressos, no?: una taxa mèdica, taxa sobre l'aigua, taxa sobre el combustible o increment d'ingressos sobre el combustible, noves taxes o més altes taxes universitàries... Clar, per on retallen vostès les despeses? Doncs, fan unes retallades sobre els treballadors públics que no tenen en compte el nivell salarial en la seva progressivitat. Ja sé que, després, vostès posaran el retrovisor i diran: «No, vostès van retallar també els treballadors públics.» Escoltin, als que cobraven menys de mil euros no se'ls va retallar i als que cobraven més, sí; aquests, doncs, escolti, als alts càrrecs se'ls va tocar fins a un 20 per cent de retallada. No és el que vostès han plantejat ara sobre les retallades dels treballadors públics, n'han fet unes altres que, per cert, em dirà: «Bé, això no li toca a vostè.» Una mica, sí. Jo sempre li demano quines previsions té vostè de pèrdua de llocs de treball en el sector públic o en aquelles empreses públiques que han reduït nombre de treballadors o, per exemple, en el nombre d'interins, que hi ha hagut una reducció molt clara en educació aquest darrer any, o en el personal sanitari, que també hi ha hagut una reducció de personal. El seu departament, que és el que s'ocupa de la gent que perd la feina i dels conflictes laborals, quines estimacions fa de reducció del nombre de treballadors públics? Quines mesures han pres per a la seva reinserció laboral? I quina gestió han fet d'aquesta regulació d'ocupació en el sector públic? Perquè em sembla que el sector públic, en aquest àmbit, ha de donar més exemple que ningú, no?

El quart paquet seria..., de les mesures alternatives seria el de les mesures d'impuls, no? Però, abans, vostè avui ens ha volgut portar aquí dades de liquidació dels pressupostos, que li ho agraiem; com vostè sap, a les que teníem accés són les que van ser publicades el mes de novembre, que feien referència al tancament a 30 de setembre i eren molt preocupants, no? Diu vostè: «Miri, hem agafat embranzida i, al final de l'exercici, hem passat d'una liquidació a l'entorn del 30 per cent al 98 per cent, no? A final d'any, hem gastat més del 60 per cent, i això s'explica per un comportament important de les partides del capítol VIII, del capítol VII, no?, del capítol IV, és a dir, aquelles que són amb relació a altres, les que són o bé transferències corrents dels altres o transferències de capitals dels altres o préstecs dels altres.» Molt bé. I això, per tant, s'ha acabat concretant a final d'any.

Clar, comptablement, escolti, no li ho discutiré, vostè té una formació que ens ha explicat avui i queestic segur que és molt solvent i que segur que aquests professors que ha esmentat el tenien en gran consideració, no? El que no sé si tenen en tan gran consideració el seu ritme d'execució pressupostària. És quan veiem que, doncs, programes importants per a la millora de l'ocupabilitat, com tots els que desenvolupa el SOC, han estat parats durant bona part de l'exercici; a l'hora de mirar-ho comptablement veiem un grau d'execució del pressupost baixíssim quan portem nou mesos de l'any, i, clar, això es correspon que hem tingut els aturats aturats durant molt de temps. I això és preocupant, perquè el que no ha de fer mai una persona

aturada és estar tancat a casa. El que ha de fer sempre una persona aturada és estar actiu; buscar feina és una feina. El que ha de fer una persona aturada és apuntar-se a cursos, visitar l'oficina del SOC i donar la taula tant com sigui possible, estar cada dia allà, al taulell, buscar el màxim d'agents que el puguin ajudar, conèixer entitats que el puguin ajudar a trobar feina, etcètera.

Per tant, a nosaltres, aquestes dades de liquidació del pressupost al llarg de l'any..., ens preocupa molt –ens preocupa molt–, doncs, aquesta evolució, aquest endarreriment al final de l'any en els pagaments, si té a veure amb l'aturada de cursos que hem conegut tots i que vostè ha reconegut en alguna ocasió, fins i tot, al llarg del 2011, no? Ens preocupa molt, això.

I ens preocupa una qüestió de detall d'aquesta liquidació, a mi sí que m'interessa el detall. M'interessa el detall del capítol VIII, perquè, clar, veiem, per exemple, que, en el pressupost d'ACCIO, vostès tenen un increment. Escolti, Esquerra Republicana, que vam impulsar molt l'empresa pública ACCIO i que hi creiem molt, com a mecanisme d'ajut i amb les polítiques actives de suport a l'exportació i de suport a la innovació..., doncs, escolti, potents, no? Però, clar, entres al detall i dius: «Capítol VIII, veus què és el que creix, és a dir, préstecs als altres.» Entres més al detall i veus que aquests préstecs als emprenedors –aquesta nova política que vostè diu: «Jo no crec en les ajudes directes, crec en els préstecs»– estan condicionats a una quantitat –hi estaven també amb l'anterior Govern, eh?– de demandes molt farragoses per part de l'Institut Català de Finances i que, després, els nivells d'execució d'aquest capítol VIII, home, doncs, no solen acompanyar.

M'interessa saber com ha anat el 2011 aquesta execució del capítol VIII. I ens preocupa que el que són ajudes directes, és a dir, les que realment estem segurs que s'executaran, les que tenen, històricament, nivells d'execució més alts són les que s'acaben acomplint i que, per tant, aquestes són les que baixen. Vostès deixen d'ajudar l'exportació, deixen d'ajudar directament la innovació, deixen d'ajudar directament –amb unes expressions que no podem compartir, senyor conseller– el Programa d'ocupació autònoma, i, en canvi, diuen: «Ho transferim al VIII». I el VIII, permeti'm que li digui que vull veure com es liquida, ho vull veure, perquè, si no, no m'ho acabo de creure, no?

Mirin, Programa d'ocupació autònoma. Vostè diu: «Això és llençar els diners, és a veure qui arriba primer.» No hi estem d'acord, senyor conseller. És un programa que evidentment que ha tingut molt èxit, i tots els grups d'aquesta cambra, amb aquells sollicitants del 2010 que es va acabar el pressupost i no van ser prou atesos... Jo això no li ho imputo a vostè, com es pot imaginar, eh?, però que vam dir tots: «Mirarem d'atendre'ls el 2011.» I, després, el 2011 també, demandants per sobre dels que han pogut ser atesos –vostè ho ha dit: «Això, per al que arriba primer.» Cap d'ells té bons projectes empresarials? Cap d'ells? Ni els que han pogut ser atesos ni els que no han pogut ser atesos no tenen projectes empresarials que valgui la pena d'ajudar?

Aquest és el Govern *business friendly*, el que pensa que els projectes que li arriben en un programa que mor d'èxit, que té moltes més sollicituds de les que pot oferir, tant el 2010, com el 2009, com el 2008, com el 2011...? Vostè diu: «No, no, el tanquem, perquè això és diners per al primer que arriba; realment, els projectes que hi han..., és llançar els diners.» No hi estem d'acord, senyor conseller. No pot dir que això sigui llançar els diners. És que ens sembla molt greu. És que ens sembla, fins i tot, una falta de respecte a aquests emprenedors, una falta de consideració cap als emprenedors. Vostès eren el Govern *business friendly*, entenem que *business friendly* en el sentit de suport a l'emprenedoria, no de suport als negocis amics; ho volem entendre així. Per tant, faci marxa enrere, recuperi el Programa d'ocupació autònoma, posi-hi més recursos, cregui en aquest programa. S'hi poden, realment, posar i guanyar molts nous llocs de treball. I, per tant, nosaltres, ja li ho dic, els demanem que replantegin això.

Acabo, senyor president, a mode de síntesi. Ens preocupa que aquests pressupostos no suposen una actitud política del Govern adequada per tenir fortalesa i negociar bé, sinó que suposen situar-lo en la posició del segon Majestic. Entenem que aquests pressupostos tenen una sèrie d'ingressos que no són progressius i, per tant, empobreixen el consum i seguiran empobrint els catalans, i no fan una retallada de despesa en aquells àmbits també de caràcter progressiu.

Per contra, li trobem a faltar mesures d'estímul a l'economia, entre elles el Programa d'ocupació autònoma, però també les ajudes directes a la innovació i a l'exportació. Canviar ajudes directes per crèdits..., senyor conseller, no són per nosaltres dues mesures alternatives, sinó que haurien de ser, en tot cas, mesures complementàries.

I, finalment, una bona notícia: l'empresa de promoció i localització de la indústria té un gran augment en el seu pressupost, un augment desproporcionat. Escolti, estem a favor de l'activitat d'aquesta entitat pública en el sentit que té d'ajuda, d'UVI, de les empreses en dificultats i que l'ha tingut també de promoció i creixement, de suport a projectes que tenen un possible ràpid creixement. Però l'augment tan desmesurat en el seu pressupost podrien explicar a què es deu, si us plau?

El president

Ha finalitzat ja, senyor Amorós?

Oriol Amorós i March

Sí.

El president

D'acord, moltíssimes gràcies. A continuació, té la paraula, pel Subgrup Parlamentari de Solidaritat de Catalunya per la Independència, el senyor Uriel Bertran. Té quinze minuts; penso que també intervé, segons un acord que han firmat vostès, la senyora Carmen de Rivera. Recordo que entre els dos no poden passar de

quinze minuts. Per tant, té la paraula el senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Gràcies, senyor president. Li agrairia que quan hagi esgotat deu minuts m'avisí, si no li sap greu. *(Pausa.)* Gràcies.

Bé. Senyor conseller d'Empresa i Ocupació, senyor Mena, suposo que vostè deu estar d'acord que la manera d'avaluar la gestió pressupostària i la gestió política del seu departament és en base als resultats; és el principal criteri, que, a més a més, vostè ens va recomanar que utilitzéssim per avaluar els resultats del seu departament. I la veritat és que si atenem a l'avaluació dels resultats i atenem fins i tot als objectius que vostè s'havia plantejat, de reduir l'atur a la meitat en el seu mandat, els resultats són molt dolents. Vostè va començar el seu mandat amb 600.000 aturats al nostre país l'any 2011, segons l'enquesta de població activa; per tant, tenia com a objectiu reduir en 300.000 el nombre d'aturats. I en aquests moments, a falta de les dades de l'enquesta de població activa del primer trimestre de l'any 2012, que ens temem que seran molt dolentes, al nostre país hi ha 724.000 aturats. És a dir que vostè va començar el seu mandat amb l'objectiu de reduir en 300.000 persones el nombre d'aturats, i ara ja ha de reduir en 424.000 persones la xifra d'aturats; realment, dades molt negatives.

Atenent a aquestes dades molt negatives, seria d'esperar que el Departament d'Empresa i Ocupació tingués una atenció prioritària per part del conjunt del Govern de la Generalitat i tingués una dotació pressupostària prioritària per part del conseller d'Economia i finances i del conjunt del Govern de la Generalitat; una dotació pressupostària prioritària per atendre el que és el repte, que tots reconeixem, principal de la nostra economia, que és generar ocupació, reduir la taxa d'atur, evitar que tanquin més empreses al nostre país i aconseguir que més autònoms puguin normalitzar la seva activitat econòmica. Doncs, fan precisament el contrari, és a dir, ens trobem que vostès fan precisament el contrari del que haurien de fer, més quan la xifra d'aturats al nostre país no para d'incrementar-se mes rere mes.

Tant és així que, segons la despesa no financera i no finalista que va presentar el conseller d'Economia i finances, el senyor Andreu Mas-Colell..., perquè vostè aquí ha barrejat despesa finalista, despesa financera, ho ha posat tot dins del mateix sac. Si atenem a la distribució no lineal de la despesa no financera i no finalista pressupostària, el Departament d'Empresa i Ocupació redueix la seva despesa en un 7,4 per cent; és a dir, passa de 586,3 milions d'euros pressupostats l'any 2011 a 542,6 milions d'euros pressupostats l'any 2012 –dades del Departament d'Economia i finances de la Generalitat de Catalunya, les que va presentar el senyor Andreu Mas-Colell.

I diem: «Bé. És que tots els departaments han d'ajustar la seva despesa, tots han hagut de disminuir la seva despesa.» Doncs, mira per on que, de dotze departaments que té la Generalitat de Catalunya, és el tercer

que més redueix la despesa en termes proporcionals, només superats pel Departament de Presidència, que la redueix un 11,8 per cent, i pel Departament d'Economia i Coneixement, que la redueix un 9,2 per cent –un altre dels departaments que no hauria d'estar reduint la despesa, però encara la redueix més que el Departament d'Empresa i Ocupació. Per contra, la resta de departaments redueixen en termes proporcionals menys la despesa que no pas el d'Empresa i Ocupació. Això no té cap tipus de sentit. Això és un contrasentit que ens està portant, precisament, a reforçar encara més aquesta contundent crisi econòmica, l'increment del nombre d'aturats al nostre país.

Quant es gastarà el Govern de la Generalitat? Quina serà la despesa del Govern de la Generalitat en interessos per al deute? Dos mil milions d'euros. És a dir, es destina quatre vegades més a la despesa en interessos, quatre vegades més a la despesa a pagar interessos del deute de la Generalitat de Catalunya, que no pas en tot el Departament d'Empresa i Ocupació.

Bé. Evidentment, aquesta és una situació que evidentment..., la despesa en interessos es correspon amb un determinat deute contret, però la despesa a Empresa i Ocupació, això sí que és una decisió política que adopta el seu Govern de la Generalitat i que en aquests moments el que farà és aprofundir encara més la crisi econòmica.

Si anem per partides pressupostàries, les que vostè ha fet públiques, resulta que la despesa als programes d'ocupabilitat es redueix un 7,36 per cent. Caram!, com a mínim, almenys per a determinats programes, podien haver incrementat els programes de despesa d'ocupabilitat. Doncs, no; es redueix un 7,36 per cent. I la despesa en suport a la indústria, el programa de suport a la indústria es redueix un 39 per cent; un contundent, un devastador 39 per cent que redueix la despesa destinada al suport a la indústria. Si el que se'ns diu, per part del seu Govern, és que és el suport a l'activitat industrial exportadora que ha de ser el motor econòmic de la recuperació, aquí és on s'ha de destinar principalment la despesa al país, ens trobem que en els seus pressupostos es redueix un 39 per cent la despesa en suport a la indústria.

Clar, vostè diu: «No, miri, és que això..., el que farem és reforçar els préstecs, els avals, etcètera.» No és la solució. No és la solució perquè vostè sap que en l'actual situació d'aversió al risc en què es troben les nostres empreses, el que cal és cofinançament. Jo estic d'acord que no hi hagi una política indiscriminada de subvencions, però sí de cofinançament: de cofinançament en l'àmbit de la recerca i el desenvolupament, de cofinançament en l'àmbit de la innovació, de cofinançament en la generació de nous productes. Perquè això és el que necessiten les nostres empreses per tenir confiança en la seva capacitat i en la possibilitat de llançar nous productes al mercat. Amb avals o amb préstecs, les empreses no assumiran el risc, atesa la dura condició del mercat i també les dures condicions dels mercats on exportem, que es preveu que entrin en un estancament econòmic i, per tant, es preveu també que serà més difícil col·locar els nostres productes en aquests mercats. Només amb un cofinançament

és com podem empènyer i ajudar la nostra empresa a poder accedir a aquests mercats. Era una política que s'havia fet amb molt d'èxit en anys anteriors, que s'havia aconseguit penetrar en nous mercats, treure nous productes, i malauradament amb aquesta política seva d'avals o préstecs no serà efectiva i no ens en sortirem.

D'aquí, els baixos nivells d'execució en el que són préstecs, avals, etcètera, més quan aquests préstecs i avals dependran de disponibilitats pressupostàries de l'Institut Català de Finances i d'altres instruments financers, que difícilment seran operatius en aquest proper any 2012, on els ingressos de la Generalitat de Catalunya estan inflats –els ingressos de la Generalitat de Catalunya pressupostats estan clarament inflats. I, per tant, quan s'hagin de revisar a la baixa, ateses les xifres de menys creixement econòmic, que ja el Banc d'Espanya avui ha publicat i que contrasten el menys 1,5 per cent de creixement econòmic previst pel Banc d'Espanya amb el més 0,7 per cent de creixement que vostès van preveure a l'hora de fer aquests pressupostos de la Generalitat..., això portarà a una revisió en el primer o segon trimestre de l'any 2012 dels seus propis pressupostos, i es veuran clarament afectades aquestes partides de l'Institut Català de Finances i d'altres instruments financers.

Vostès havien d'haver fet una aposta molt més decidida per dotar el pressupost d'Empresa i Ocupació; vostès havien d'haver exercit una major influència, una major pressió a dins del mateix Govern de la Generalitat per dotar de forma molt més significativa un pressupost que és realment vergonyós –no té altra paraula– que s'estigui disminuint amb aquestes xifres en un moment de crisi econòmica.

Bé. Vostè em dirà que no hi ha més diners i que la situació, doncs, és la que és i que ens hem d'estrènyer el cinturó. Doncs, sí que hi ha altres opcions –sí que hi ha altres opcions. Plantem cara al Partit Popular a Madrid, comencem a batallar pels nostres recursos econòmics, comencem a veure i a adonar-nos que cada vegada que vostès amistosament li allarguen la mà al Partit Popular, poques hores després arriba un pal contundent des de Madrid. Fixin-se quina és la situació de paroxisme a què estem arribant. Vostès voten a favor del Partit Popular a Madrid perquè incrementi els trams de l'IRPF, cosa que significa que els catalans hauran de pagar 1.200 milions d'euros més, amb la qual cosa es veurà incrementat l'espòli fiscal que patim, d'impostos que paguem a l'Estat espanyol i que no tornen a Catalunya. I pocs dies després l'Estat espanyol cancel·la el concurs de privatització de l'aeroport del Prat, per valor d'uns 1.500 milions d'euros aproximadament, cosa que impedeix que pugui l'aeroport del Prat competir amb igualtat d'opcions amb l'aeroport de Barajas i que es pugui constituir en un *hub* internacional per poder captar també inversió estrangera directa.

I fixi's que semblants són les dades: amb aquests 1.200 milions d'euros que l'Estat espanyol per a l'any 2012 ens robarà de més, els catalans, amb aquests 1.200 milions d'euros que pagarem de més, podríem haver comprat l'aeroport del Prat, podríem haver-nos quedat i comprat l'aeroport del Prat i... (*Remor de*

veus.) És que clar, això de l'espòli fiscal crea conseqüències no previstes. Bé. En qualsevol cas, és el que li dic, és a dir, estem en una situació de paroxisme que requereix accions decidides per part del Govern de la Generalitat.

Jo ja li ho vaig dir al senyor Andreu Mas-Colell i li ho torno a dir a vostè, li ho dic amb tot el respecte, però no estan vostès governant per fer de comptables, no estan vostès governant per quadrar números. Això ja ho fan els tècnics. Això ja ho fan els responsables de la Generalitat de Catalunya. Vostès estan aquí per fer de polítics i per prendre decisions polítiques i per fer tot allò que sigui necessari per dotar de pressupost el Departament d'Empresa i Ocupació. I si s'ha de plantar cara a Madrid es planta cara a Madrid. I vostès no han badat la boca quan el Govern del Partit Popular ha cancel·lat aquest concurs. Vostè se'n recorda, d'aquell acte a l'IESE amb tots els empresaris del nostre país, els principals empresaris del nostre país –patronals, sindicats– que donaven suport perquè poguéssim haver-hi una participació majoritària de la Generalitat de Catalunya a l'aeroport del Prat? Bé. Quan el Govern del Partit Popular anul·la i cancel·la aquest concurs, quina és la reacció del Govern de la Generalitat? Vostès creuen que tots aquests empresaris, patronals, sindicats el que esperaven era silenci, el que esperaven era que no es tornés a parlar d'aquesta qüestió?

I, ja, per últim i per acabar, dir-li que la política de taxes que vostès estan aplicant és absolutament anti-econòmica. S'estan carregant sectors fonamentals de l'economia productiva. Li parlo d'alguns que hem anat atenent els diferents grups parlamentaris: la taxa sobre els escorxadors; el que se'ns manifesta és que això posa en risc tota la indústria càrnia i tota la indústria agroalimentària vinculada al sector carni en aquest país. Vostès apugen el cànon de l'aigua, que sap que és un element imprescindible i un cost molt important per a les empreses del nostre país. Vostès plantegen la taxa turística. Bé. La taxa turística, compte, perquè no és només la fortalesa recaptatòria que pugui tenir, que estem d'acord que no és massa excepcional, sinó que això dóna peu a campanyes de competència deslleial per part d'altres destinacions turístiques; és exactament el que els va passar a les Illes Balears. Amb l'excusa de la taxa turística, altres mercats de destinació turística van organitzar campanyes importants a través dels mitjans de comunicació per tal d'afavorir que hi hagués una desviació de turistes, en aquest cas que no anessin a les Illes Balears, sinó a d'altres destinacions.

El que vull dir amb això és que el seu pressupost no respon a la lògica econòmica, el seu pressupost no resoldrà el principal problema, que és l'atur al nostre país. I les mesures d'acompanyament a aquest pressupost, que és l'increment de taxes i d'altres, el que fan és encara agreujar més la situació, tot en un context de no plantar cara a l'Estat espanyol i de no voler anar al fons de la qüestió, que és l'espòli fiscal que patim i la necessitat que Catalunya es doti d'un govern amb coratge i amb valentia política.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Bertran. Y, a continuación, por el grupo de Ciudadanos, tiene la palabra la señora Carmen de Rivera, por el tiempo de cinco minutos.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, presidente. *Conseller*, honorable *conseller*, muy brevemente, y dado el tiempo disponible, para ratificarnos en la enmienda a la totalidad presentada por el grupo de Ciudadanos, y decirle que con estos presupuestos nosotros, *conseller*, nuestro sentimiento, como creo el manifestado por todos los grupos de la oposición, es de pesimismo respecto al futuro del cumplimiento de estos presupuestos y del resultado que pueda dar llevarlos a cabo y la política que se prevé en los mismos.

A nosotros nos choca, *conseller*, que en un *departament* como el de Empresa y *ocupabilitat*, que su divisa ha sido, como ya se ha dicho esta tarde aquí en esta sala, el del *business friendly*, la del impulso y apoyo a la economía, a los emprendedores, nos encontramos que el plan plasmado en el presupuesto es, pues, sencillamente el de recortar, el de llevar más allá de lo que se llevó el año pasado, continuar en la misma tónica que el año pasado. No vemos grandes diferencias, sino que vemos un continuismo en aplicar un recorte lineal y sin más. Vemos este recorte en las partidas de fomento de la actividad económica en general, que han decaído un 9 por ciento. Es decir, pasamos de 370 millones del 2011 a 337, ahora en este presupuesto de 2012.

Nosotros así no vemos cómo se puede reactivar la economía catalana. Tampoco se ha tenido mucho éxito, que digamos, con el desempleo. Y tampoco vemos un aumento significativo de fondos para la ocupación. Otro gran tema o discurso del *Govern* de Convergència, pues, ha sido la política del estímulo a la I+D+I. Bien, lo destinado por su presupuesto solo representa el 1,63 por ciento del PIB, cuando en los países de la OCDE es más del 3 por ciento del PIB lo que se destina.

Y, también, qué decir de las tasas, qué decir de las tasas sobre pernoctaciones previstas en la Ley de acompañamiento, en los hoteles. El sector ya ha dicho que gracias, pero que ya ellos se ocuparán de aplicar las mejoras que puedan y crean en sus respectivos establecimientos hoteleros, cuando usted dijo que se destinaría a turismo y a..., no a remodelar, a mejorar establecimientos turísticos, que yo lo oí en un momento dado cuando se habló, o que como mínimo se destinaría a mejorar la industria turística. A nosotros, todo esto nos preocupa, *conseller*. Usted acaba de decir que, si no se llega a un arreglo con ellos, o no se llega a un acuerdo con el sector turístico, que ustedes se encargarán de establecer una serie de acuerdos que se prevén intensos con las líneas aéreas. A nosotros nos preocupa que ese importe de las tasas turísticas en las que el sector ya no ve claro, y que desde luego pone en peligro la industria turística, como se acaba de decir aquí mismo –por ejemplo, que puede surgir una competencia desleal, por parte de otros sectores, o de otras partes, de otros sectores turísticos–, resulte que acabe en Spanair, como está pasando, que se está des-

tinando dinero ingente a Spanair, que parece ser que será la próxima línea catalana.

En fin, se insiste en esto, porque ha explicado usted que la Agencia Catalana de Turismo prevé una intensa actividad con compañías aéreas, y claro, efectivamente, nos preocupa. Nos preocupa también, y nos parece preocupante que continuemos con las multas del Código de consumo. Usted está muy orgulloso del resultado del Código de consumo. Efectivamente, creo, nosotros creemos que puede ser interesante en el Código de consumo..., o sea, lo que se prevé en el Código de consumo, que venía a resumir o a reunir todas las leyes que había, o directivas que había, pero nos parece preocupante que todavía a estas alturas no hayan retirado, no hayan quitado las multas previstas por la rotulación a los comercios. Y que no tenemos cifras del año 2012, pero en el año 2011 fueron 182.000 euros de multas impuestas a establecimientos catalanes que no tenían rotulado en catalán.

Estoy oyendo el reloj. Pido dos minutos más. Acabo.

Nos parece..., tampoco, le decíamos, *conseller*, no nos parecen unos presupuestos que ayuden a la ocupabilidad, como no lo fueron en 2010. Nosotros tenemos un 2 por ciento más que el resto de España. ¿Qué vamos a hacer cuando han bajado estos fondos para la ocupabilidad? Y, por último, decir que la..., hablar de la renta mínima de inserción, del PIRMI. Nos parece que en unos momentos en que es más necesario que nunca, en unos momentos en que estamos avisados por entidades del tercer sector, como, por ejemplo, Cruz Roja, de que van a ser muchas las familias –se ha dicho aquí por parte del señor Collboni, también– que van a estar sin recibir ningún tipo de prestación..., se reduzcan las partidas para el pago del PIRMI.

Por todo ello, nosotros nos mantenemos en la enmienda presentada a la totalidad, que no podemos votar nosotros, pero sí solicitamos el voto de los demás partidos aquí presentes –o grupos. Y, para finalizar, *conseller*, nosotros insistimos, hemos insistido en todas las comisiones en que efectivamente se ha demostrado que no se puede hacer más con menos; sencillamente, se ha demostrado esto en el 2011, y nos tememos que sea este el resultado del 2012.

Muchas gracias.

El president

Muchísimas gracias, señora Carmen de Rivera. I una vegada s'han posicionat..., no s'han posicionat, han defensat tots els grups parlamentaris les esmenes a la totalitat dels pressupostos del departament, ara passarem al posicionament dels grups que no han presentat cap esmena a la totalitat. Començaríem pel Grup Parlamentari Popular, i tindria la paraula l'il·lustre senyor diputat, el senyor Santi Rodríguez, per un temps de deu minuts.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. Honorable conseller, senyor secretari general del departament... Començaré

la meva intervenció amb una nota de servei. Intentaré no donar massa xifres ni relatives ni absolutes, perquè amb el que portem de sessió, amb el que portem de comissió, cadascú dels intervinents ha utilitzat uns determinats paràmetres per donar xifres, amb la qual cosa el que ens pugui estar escoltant no entendrà absolutament res al respecte de les xifres que puguem donar cadascun dels intervinents. Per tant, intentaré mantenir una certa asèpsia pel que fa a les xifres, però sí que valoraré el global de les polítiques del departament.

Ha començat la seva intervenció, conseller, explicant quin és l'entorn, no?, i l'entorn, certament, l'entorn econòmic, financer i social és un entorn que condiciona i molt la presentació d'uns pressupostos i les polítiques públiques que es poden desenvolupar a partir d'aquests pressupostos. Al nostre entendre, hi han hagut diverses intervencions, però crec que sobretot la del conseller, la de l'honorable conseller anava més en línia de les prioritats que nosaltres considerem que cal tenir en compte a l'hora de preparar i de presentar uns pressupostos, van en el sentit de prioritzar el control del dèficit, allò que el senyor Collboni anomenava «estabilitat pressupostària». Llàstima que la reivindicuin ara, quan ja no estan al Govern, no?; si ho haguessin fet quan estaven al Govern, segurament ara estaríem en una situació bastant diferent de la que ens trobem. Però, bé, en qualsevol cas, benvingut al club.

Suport als ciutadans és una altra de les prioritats que entenem que el Govern i el departament ha de tenir, i la reactivació econòmica; són els tres elements que creiem que són centrals de les polítiques. Pel que fa a la reactivació econòmica, que és aquell aspecte en el qual el Departament d'Empresa i Ocupació té més responsabilitats, no les úniques però sí el que té més responsabilitats, hi han diversos aspectes, com, per exemple, l'ocupabilitat, l'emprenedoria, la innovació, la internacionalització, suport financer, també; depèn parcialment del seu departament però també del Departament d'Economia i Finances.

Hem sentit una part important de la seva intervenció justificant l'execució del 2011. També he de dir que no m'he sentit interpeïllat en aquest sentit, que vostè s'ha adreçat bàsicament a la part esquerra de la sala de comissions, no?, suposo que aquella part que pensa que com més es gasta, millor. I així estem –i així estem. Algú, fins i tot, s'ha atrevit a demanar-los que abandonin el fonamentalisme de l'austeritat, no? Suposo que és allò que ens ha dut, segurament, a la situació en què ens trobem actualment, no?

Quan hem de fer balanç, deia un altre diputat, cal avaluar resultats. Malauradament, els resultats no són bons, honorable conseller. Els resultats, la forma segurament més senzilla, més tòpica de valorar-los és a partir del nombre de llocs de treball o de persones que han perdut el seu lloc de treball. I, malauradament, durant aquest any hi ha hagut una pèrdua de cinquanta mil llocs de treball. I aquesta no és una bona notícia, i aquest no és un bon indicador, aquesta no és una bona valoració de les polítiques del conjunt del Govern.

No direm que tota la responsabilitat sigui d'aquest Govern. No direm que tota la responsabilitat ni molt menys sigui d'aquest conseller. Però alguna part de responsabilitat, un any després d'haver assumit el Govern, hi tenen, no? I aquesta situació ens preocupa. Per cert, també ens preocupa el que també han dit diversos diputats al respecte d'aquestes 170.000 persones que en els propers mesos poden perdre l'accés a les prestacions que puguin estar rebent ara. Per cert, si ara les perden és perquè fa dos anys que deuriem perdre el seu lloc de treball. Si aquells que avui es preocupen perquè perden les prestacions fa dos anys s'haguessin preocupat que no perdessin el seu lloc de treball, segurament ara tindríem dues preocupacions menys.

Honorable conseller, vostè sap que nosaltres, des de l'acord amb el Grup de Convergència i Unió i amb el Govern per permetre l'aprovació dels pressupostos de l'any 2011, hem fet diverses propostes, força proposades en matèria d'ocupació. Fins i tot el president de la Generalitat va signar un pla d'ocupació amb la presidenta del Partit Popular de Catalunya per tal d'intentar canviar aquesta situació. Constatem que no s'ha avançat suficientment en les mesures que es preveuen en aquest Pla d'ocupació. Constatem que en alguns dels aspectes que el nostre grup parlamentari ha demanat del Govern, i concretament ha demanat del seu departament, no s'ha avançat suficient. I, per tant, fem pública aquesta queixa, aquesta reivindicació, que els demanem que tinguin un major èmfasi, tinguin una major il·lusió per dur a terme i per emprendre, per innovar també amb polítiques que intentin millorar la situació de l'atur que patim a Catalunya.

En una breu anàlisi per programes, per programes del conjunt del sector públic, no només del que fa referència al seu departament, sinó del conjunt de l'Administració, constatem un sensible, i ho hem d'emmarcar en una situació d'austeritat, en una situació d'ajustaments, en una situació de reduir la despesa pública, un increment sensible dels recursos destinats al foment de l'ocupació, i, per tant, intentar millorar l'ocupabilitat dels ciutadans. És un aspecte que considerem important.

Trobem a faltar –vostès ja ho han anunciat, fa temps que ho anuncien– mesures ja concretes de reforma del Servei d'Ocupació de Catalunya. Algú ha dit –algú ha dit–: «El SOC és poc útil.» Doncs, benvinguts al club. El nostre grup parlamentari fa uns quants anys que està advertint els diferents governs que han passat i els diferents consellers que han passat per la matèria, explicant que, per la potencialitat que té el Servei d'Ocupació de Catalunya, la rendibilitat que en treien les persones aturades de Catalunya era molt insuficient, i que enteníem que calia una reforma d'aquest servei per tal de millorar el servei públic d'ocupació.

Per cert, un problema que està apareixent aquests dies, suposo que fruit de l'aplicació, amb data 1 de gener, del conveni entre el Sepe i el SOC. S'estan..., almenys la queixa que hem rebut és que ja hi han moltes oficines d'ocupació que tenen unes cues molt importants, perquè una part dels treballadors no acaben de tenir tasques concretes i una altra part dels treballadors van absolutament col·lapsats per intentar atendre les perso-

nes que reclamen la seva atenció. Per tant, sembla que hi han algunes disfuncions, no sé si en aplicació del conveni, però sí, com a mínim, en el funcionament de les dues entitats.

Respecte a la política... He sentit el timbre del rellotge, senyor president? *(Pausa.)* No..., d'acord, gràcies. Polítiques de recerca i desenvolupament: lleuger increment, també, dels recursos, això sí, després d'una baixada substancial el 2011. Això..., creiem que és important mantenir els esforços en recerca i desenvolupament, però sobretot on és important..., cito la recerca i el desenvolupament, perquè després ve la innovació, que és allò que sí que és responsabilitat del seu departament. I aquí és on sí que creiem que hi ha una important davallada dels recursos sota el Programa del suport a la indústria, que entenem que és el suport a la indústria en forma d'innovació, que va a les petites i mitjanes empreses de Catalunya, que són precisament aquelles que necessiten un suport més important de l'Administració pública. I això ens preocupa –i això ens preocupa.

Pel que fa al comerç, esperarem a veure la nova Llei de comerç que ens han estat anunciant, però no sé si amb escepticisme o no, perquè després del debat de l'òmnibus de promoció de l'activitat econòmica, en què hi havia possibilitat d'introduir canvis importants en l'àmbit del comerç, no hi ha hagut la valentia política suficient d'adoptar aquests canvis i intentar també apostar per una dinamització en aquest sector.

Això no vol dir apostar per determinades fórmules comercials i abandonar-ne d'altres. No. El nostre grup parlamentari, el nostre partit està absolutament d'acord en la protecció i l'impuls del comerç de proximitat, però amb el que no estem d'acord és amb la criminalització de determinades fórmules comercials que poden ser útils en determinades zones del territori i que, a més a més, generen inversió i generen ocupació.

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)

Turisme. Ara sí que he sentit el timbre i, per tant, intentaré acabar de seguida, senyor president. Turisme. Ens preocupa que el Programa de promoció i foment del turisme es redueixi, i, a més a més, es faci just l'any o l'exercici en què volen imposar un impost sobre les estades turístiques a Catalunya; és a dir, quan el turisme..., jo ja sé que després vostès fan uns grans números i diuen: «Perquè, clar, imputem a turisme les ajudes a les companyies aèries...» i determinats aspectes que fa que el que en diuen turisme, doncs, pugui molt. Però el que és foment del turisme en realitat baixa respecte..., el Programa de foment del turisme baixa respecte al pressupost de l'any 2011, just quan és precisament el turisme el que genera uns ingressos importants en el Govern de la Generalitat, o almenys així ho volen. Nosaltres discrepem que aquesta sigui la fórmula adequada per obtenir ingressos, en discrepem completament, ja ho hem dit, i va originar això una esmena a la totalitat del nostre grup parlamentari a la Llei d'acompanyament. L'hem retirada. Estem en disposició de negociar una moderació en l'aplicació d'aquest impost o d'aquesta taxa, perquè no tingui la

repercussió que inicialment podria tenir sobre el sector. Però aquest és un aspecte important i és un aspecte sobre el qual el nostre grup parlamentari intentarà lluitar fins a l'últim moment.

No m'estenc més, honorable conseller, perquè se m'ha acabat el temps. Dir-los que aquests no són els nostres pressupostos, però el Partit Popular en aquest cas hem de triar. Tenim la possibilitat de votar sí a les esmenes a la totalitat que presenten la resta de grups de l'oposició i, per tant, deixar el departament sense pressupost. Però això seria dolent; per tant, optem per no votar aquestes esmenes a la totalitat, el nostre grup parlamentari s'abstindrà.

Però, un cop el nostre grup parlamentari s'hagi abstenut en la votació d'aquestes esmenes a la totalitat i depengui del Govern negociar les esmenes per arribar a la seva aprovació definitiva en el Ple, seran vostès els que hauran de triar. I vostès tenen dues opcions per triar: tornar a les polítiques del tripartit, que creiem que ja s'ha demostrat on ens han portat, i fer cas d'aquells que precisament ens han portat a aquesta situació, però ara donen lliçons sobre com sortir d'aquesta situació; si deixar el seu departament sense pressupost era dolent, aquesta opció seria tres vegades dolenta. Per tant, esperem que l'opció que triïn sigui la d'aquells grups parlamentaris que el que demanen és responsabilitat i el que demanen són mesures efectives de reactivació de l'activitat econòmica; i, en aquest sentit, tindrà el suport del Partit Popular.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor Rodríguez. A continuació, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre senyora diputada Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Donar la benvinguda al conseller, al secretari general i a les persones del departament que l'acompanyen, la molt cordial benvinguda. I dir-los que a l'hora de preparar el debat d'aquests pressupostos del Departament d'Empresa i Ocupació, lògicament, suposo que com la resta de les persones que han intervingut, he seguit els debats que hi han hagut en els altres departaments, i vaig seguir lògicament també el debat del pressupost en la cambra.

I en allò que el conseller Mas-Colell deia que hi havia el compromís de país de fer front al context de dificultat econòmica de Catalunya i Europa garantint l'estat del benestar, l'esforç per assolir compromís de dèficit públic i el control del deute –ara alguns en volen dir «equilibri pressupostari», diguem-ho com vulguem–, la realitat és que hi havia, per part del gran gruix dels grups parlamentaris, la voluntat que això havia de ser així, i deien que estaven d'acord amb aquesta austeritat, que havia de ser, doncs, en aquesta línia. Però això sí, amb una alternativa, una alternativa que havia de ser diferent, és a dir, gran xifra, doncs, sí, per aconseguir, hi insistim, aquest compromís amb el dèficit públic, però fer-ho d'una forma diferent.

Però, anant seguint el pressupost un a un, ens adonem que aquesta austeritat acaba sent vuits i nous i cartes que no lliguen, o com deia un company en un altre debat avui mateix, el nostre company Agustí López, deia que «es vol fer com el miracle dels pans i els peixos, però això es va produir una vegada, i no es tornarà a produir». I, per tant, demanar més en ensenyament, més en sanitat, més en polítiques socials, més en agricultura, més en territori i sostenibilitat, més en la matèria que ens ocupa a nosaltres –ocupació, indústria, turisme, comerç, etcètera–, doncs, hi insistim, això no és una alternativa, sinó que és, simplement, no ser fidels a allò que es diu. I, quan se'ns diu que cal donar resposta a la situació real de l'economia econòmica i financera, el país està com està en el conjunt d'Europa, però la institució també la tenim com la tenim, i ens diuen que volem ser els primers de la classe. No, hi ha qui va ser el primer de la classe a l'hora de generar dèficit, no?, i nosaltres vàrem ser els primers que quan se'ns demanava i se'ns exigia, per part del Partit Socialista Obrer Espanyol, que es complís amb el dèficit públic en un any, vàrem ser els primers que vàrem dir que en requeríem dos. I, per tant, jo crec que s'ha de tenir memòria i ser conscient del que un mateix ha fet. I, per tant, en aquest sentit, doncs, home, hi han discursos que, com a mínim, grinyolen una mica.

Els pressupostos, doncs, tenen una virtut que jo crec que és important, que han estat imaginatius i en la mateixa línia que l'any passat, que els pressupostos del 2011. Aporten una cosa bona, i és aquesta imaginació i mirar de treure recursos, fins i tot si em permeten l'expressió, d'allà on no n'hi ha, i, per tant, mirar de tenir més diners, bàsicament per un objectiu molt clar, i és que les empreses puguin finançar-se i puguin disposar d'aquell líquid que requereixen per fer-les funcionar i que, per tant, empreses que són viables puguin tirar endavant.

Per això s'ha fet, i creiem que és important el canvi que es va fer a l'Institut Català de Finances, però amb l'aportació lògicament que des del departament s'hi fa, perquè les empreses puguin tenir els seus avals, avals de circulants. I això dedicat majoritàriament a pimes i a autònoms, i representa a l'entorn de 2.350 milions d'euros. I això no és poca cosa, això són xifres importants per mirar de donar solvència financera, hi insistim, a les empreses, al teixit empresarial, que al cap i a la fi són els que ens trauran, doncs, de l'atzucac, i que, per tant, creiem que cal potenciar.

O un altre tema que nosaltres..., no ha sortit, però li he de dir que ho hem vist entre les informacions del mateix departament, que és una cosa que entenem que és valuosa i que cal tenir en compte. Escolti'm, doncs, diuen que les xarxes d'inversors privats d'ACCIÓ tanquen cinquanta-una operacions per un valor de prop de 13 milions d'euros; incrementen, doncs, les operacions en empreses catalanes en un 82 per cent, superior a l'any anterior. Per tant, aquí vol dir molta feina, sense..., per dir-ho d'alguna manera, directament diners del pressupost de la Generalitat de Catalunya, però sí diners per finançar el que són les empreses del país i, per tant, poder tirar endavant projectes que valen molt la pena. Per tant, aquests elements són a

valorar, a tenir en compte i veure l'acció verdaderament que es fa positiva des del Govern i, en aquest cas concret, doncs, des d'ACCIÓ, un element que jo crec que no podem passar per alt.

O altres àmbits; polítiques de despesa: hi ha elements importants i que jo voldria destacar d'una forma clara. Perquè hi han elements positius que algú no vol posar negre sobre blanc, però jo sí que ho faré, i és que s'incrementa el pes d'unes partides rellevants en el conjunt del pressupost, com és el desenvolupament empresarial, que l'any 2011 representava el 0,1 per cent del pressupost, i en aquests moments representa el 0,2; i així mateix passa amb el foment de l'ocupació, que passa de l'1,6 del global del pressupost, a l'1,7. Per tant, un increment en dues matèries entenem que clau per tirar endavant, per a l'evolució positiva de les empreses i el foment de l'ocupació.

O a l'hora també de parlar d'ocupació, venia..., ve destacat, al full hi és, en els mateixos pressupostos, una partida interessant, i és que en ocupació destina el Govern 644,4 milions d'euros; l'any passat n'eren 614 per al foment de l'ocupació, i això representa gairebé 450 milions per al que és l'ocupabilitat. I això no es pot menystenir, és aquest un element de gran necessitat i que, per tant, el Govern n'és sensible i hi dóna resposta. També hi han, evidentment, gairebé 200 milions d'euros per a la igualtat i qualitat i integració laboral, etcètera, però volíem destacar aquesta partida.

Hi han altres elements que també són importants, i aquí s'ha dit: «La reforma del SOC, volem saber, volem saber, i aquí el Govern no ve a informar.» Home, doncs, una mica de memòria, perquè aquí va venir el conseller, acompanyat de la secretària, a explicar precisament com està funcionant el SOC, quin enfocament se li dóna i, per tant, en aquest sentit, vaja, hi han uns mínims que no podem obviar, i és que són les realitats.

I aquí hi ha un plantejament d'una reforma del SOC, que certament s'hauria hagut de fer amb anterioritat; no es va fer, es va perdre el temps lamentablement, per crear una veritable xarxa de col·laboració, col·laboració entre el món privat i el món públic. Per què no col·laborar el món privat amb el món públic? I, per tant, en aquest sentit, sumar el màxim d'esforços per donar resposta al que és la necessitat en aquesta matèria, no? Per tant, en aquest sentit, creiem que són elements positius que es plantejen.

Respecte als autònoms, ho dèiem: el finançament que des de l'Institut Català de Finances, però, evidentment, hi insisteixo, amb diners dels pressupostos del departament, es fa, i l'elaboració que ens consta d'un pla de suport als autònoms que en aquest sentit ha d'anar més enllà no només del que és el finançament, que també, sinó també segurament a plantejar, encara que no siguin polítiques que s'hagin de fer des del Govern de la Generalitat, polítiques fiscals que seria bo que miréssim d'impulsar.

Per tant, en aquest sentit, doncs, matisar també. Escolti'm, s'ha dit centres especials de treball. Bé, fa no massa –no sé si era en el Ple anterior o fa dos plens–

va haver-hi un compromís per part dels grups parlamentaris i, per tant, per part del Govern, que no hi hauria ni un euro menys que l'any 2011. I aquest és un compromís ferm que ha fet el Govern i que, per tant, en aquest sentit valorem positivament.

També s'ha parlat de l'acord interprofessional traient-li valor, o traient-li valor en el sentit de dir: «Escolti'm, això s'ha fet de forma autònoma, el Govern no hi té res a veure.» I sí, certament, hi tenen el pes majoritari, doncs, els agents socials, però, escolti'm, si abans era mèrit del Govern quan hi havia diàleg social i entesa, etcètera, algun mèrit o alguna qualitat o alguna aportació també deu haver fet el Govern actual en aquesta matèria. Per tant, escolti'm, o ho posem sempre en el mateix sac o no s'hi val a canviar-ho en funció de si un està en el Govern o a l'oposició, no?

Respecte al que s'ha dit del PIRMI, jo crec que s'ha explicat en nombroses ocasions, del dret i del revés, que l'objectiu pel qual s'havia creat el PIRMI, doncs, s'havia pervertit en el seu moment i que, per tant, el que es pretén és donar resposta a promoure la inserció sociolaboral mitjançant diversos tipus de mesures que cobreixin les persones –acabo de seguida, president. Però no ens enganyem, les persones que queden a l'atur no són els destinataris del PIRMI, sinó que aquesta és una matèria..., les polítiques passives en matèria d'ocupació corresponen a l'Estat, no? I aquest és un element que nosaltres volem destacar.

Per tant, nosaltres entenem que el Govern actua pensant no a quedar bé, sinó en allò que cal fer per anar bé. I, malgrat que, doncs, alguns no ho vulguin reconèixer, hi han elements molt positius que cal tenir en compte, com els que vostè ha destacat i als quals nosaltres hem fet també alguna referència. I el que creiem és que cal seguir impulsant polítiques que ajudin el teixit productiu a tirar endavant, com és el que està fent el Govern de Catalunya, i així mateix també facilitar una major ocupabilitat a les persones que, en aquests moments, en aquest àmbit, tenen major dificultat.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara, a continuació, per a un temps de quinze minuts... –que sé que és poc, conseller, però és el temps que ens havíem marcat–, té per contestar els grups parlamentaris que han fet la seua intervenció, uns per defensar l'esmena a la totalitat i uns altres per a posicionament.

El conseller d'Empresa i Ocupació

Moltes gràcies, senyor president. Començaré per donar-los una molt bona notícia: l'economia catalana ve d'un dels cops més forts que ha registrat la seva història, i avui, i haig de dir gràcies en part, no totalment, a l'acció del Govern i també de molts ciutadans de Catalunya, té per davant un any menys de patiment, queda un any menys per sortir d'aquesta situació que l'economia catalana ha experimentat.

Portem un any guanyat. Compte, no tothom porta aquest any guanyat, i, per tant, això ho vull destacar i crec que és fruit de l'esforç de molta gent, però molt particularment, perquè estem en seu parlamentària i presentant els pressupostos del Departament d'Empresa i Ocupació, tenim per davant un any menys de patiments.

L'objectiu últim del pressupost que avui presentem és salvar l'estat del benestar, és salvar la societat del benestar, perquè estava en perill, estava en perill la cohesió social. I ara és veritat que, perdent algunes pomes pel camí, ho reconeixem, el que farem serà salvar aquesta societat del benestar. I, d'una manera més concreta, ja sabem que per redreçar una economia que ha rebut un cop tan fort com el que ha experimentat la competitivitat de l'economia catalana, primer, hem de restaurar les condicions de competitivitat d'aquesta economia. I això ho estem fent a través de les lleis òmnibus i de tantes vies. I ja sabem que l'última variable que ajusta amb un procés com el que estem analitzant és la creació d'ocupació, que fonamentalment fan les empreses i que la fan un cop han restaurat els seus equilibris.

I aquest objectiu és un objectiu de tota la legislatura. No podem estar des del primer dia, des del primer mes o el primer any fent balanç de legislatura; ja el farem a final de legislatura. Jo mateix faré aquest balanç i treuré les pròpies conclusions.

L'atur, ja ho hem dit, és un drama social i és un drama personal, i, per tant, entrar en qualificacions i en qualificatius i en segmentacions i tal pot resultar una mica agosarat. Però, a veure, com a gestor públic, i particularment de recursos públics, home, hem d'esmerçar aquests recursos de la manera més equitativa i eficient possible. I, per tant –ho deia l'altre dia en una interpel·lació–, no és el mateix un aturat de llarga durada i difícilment reinserible en la vida social i laboral, no és el mateix això que una persona que està aturada, figura al registre, cobra el subsidi d'atur, però perquè està en un ERO de reducció temporal que fa que durant un mes o dos mesos, doncs, estigui cobrant el subsidi d'atur. No és el mateix –no és el mateix.

Ara el que vivim, i això s'ha agreujat, hi insisteixo, per la crisi del deute sobirà, des de l'agost, setembre, ara patim molts ajustaments d'empreses que representen reducció d'activitat. I, per tant, temporalment persones que entren a l'atur, surten de l'atur per entrar a l'activitat laboral, etcètera. No em felicito d'això, eh?, ni molt menys. I això es reflecteix en les xifres de l'atur.

Una altra qüestió: molts d'aquests ajustaments, nosaltres no volem que hi hagi flexibilitat externa, és a dir, acomiadaments i tancament d'empreses, preferim que l'empresa mantingui l'arrel, encara que sigui ajustant-se, prejubilacions, etcètera. Aquests prejubilats se'n van a l'atur, cobren el subsidi de l'atur i a vegades complements de les empreses que els permeten arribar fins a la jubilació. Home, no celebraré això en cap cas, però sí que és cert que aquestes persones, que a Catalunya n'hi ha més de cinquanta mil, és molt difícil activar-les laboralment, perquè elles mateixes di-

uen: «A mi no m'ofereixis una feina, que jo tinc ara l'atur i ja arribo a la jubilació, jo ja no m'hi poso ara. No deixo aquesta situació en què estic per anar a treballar en unes condicions...», que normalment inclús són inferiors a les que té acumulades després de la seva vida laboral.

Per tant, també tinguem en compte això. Ho dic perquè, a veure, els aturats no són xifres, són persones, i la persona, cadascú..., ei, jo no entro en la qüestió íntima de la persona, sinó en aquestes qualificacions que estic comentant. Tinguem present això, eh?, tinguem-ho present, perquè, si no, allò vinga i al cabàs i vinga... No, no, això no és.

Hi coincideixo, hem d'anar a dos fronts –hem d'anar a dos fronts–: sanejament pressupostari i estímul econòmic. I és el que estem fent –és el que estem fent–; el que passa és que l'esforç que hem de fer amb el reequilibri pressupostari ens deixa molt poc marge. Escoltin, abans els ho he dit: han vist la situació de dèficit públic de què partim i d'endeutament públic? Mirin només l'Agència Catalana de l'Aigua, mirin l'Incasòl, mirin tants i tants i tantes agències. I això va al penya-segat.

Aleshores, què volem: deixar de subministrar aigua o mirar de redreçar aquesta situació? Els interessos del deute –els interessos del deute– és que ens portaven clarament a la fallida de la societat del benestar, o els pagaments dels finançaments diferits per inversions d'exercicis passats. Òbviament que es pot fer una carretera i un hospital sense pagar-ho, però està clar que, si no es paga, acabarà tancant l'hospital i no..., aquella concessionària, òbviament, si no se li va fent el pagament del sistema alemany, doncs, no entregarà la carretera, no? Això està clar. Per tant, amb això penso que hem de posar una mica de seny.

Hi insisteixo perquè, malgrat que ho he comentat, les intervencions dels senyors i senyores diputats han reiterat l'argument. A veure, el pressupost del Departament d'Empresa i Ocupació compleix tota una sèrie de principis pressupostaris públics, però no es pot comparar amb altres pressupostos. El tema de prioritats és un tema de prioritització política, i aquí ho admeto tot; òbviament que no és lineal, la consolidació pressupostària estableix prioritats. I en el nostre cas, ho torno a dir, hi ha un component molt important finalista. Això ho hem de tenir present. Depèn que el Fons Social Europeu envii aquests recursos, ja sigui directament o via el Fons Social Europeu. Si aquest Fons Social Europeu ens envia uns auditors i ens diu que hem fet malament les coses els darrers anys i que, per tant, ens imposen unes sancions que hem de pagar i que ens suspèn la transmissió d'aquests fons, home, tinguem present això, eh? Hem de fer bé aquesta tasca, perquè un bon component és finalista. Per cert, sobretot el component social: formació ocupacional, plans d'ocupació, particularment el Pla d'ocupació autònoma, etcètera. No és un pressupost recurrent –no és un pressupost recurrent–, on la transferència a les entitats és molt important.

Jo he dit –i el secretari general no em desmentirà– que el que hem de fer és trossejar, encara que sigui artifi-

alment per mesos, aquestes transferències i que figuri, per tant, que anem executant el pressupost. El pressupost està executat, amb el pressupost de despeses que tenen les mateixes entitats. Però és veritat que amb un pressupost prorrogat com el d'enguany, que es va aprovar a finals de juliol, que, per tant, pràcticament ens posem a l'agost..., bé, l'agost ja saben que és un mes una mica pressupostàriament més daixò; al setembre, clar, que em vinguin amb dades de liquidació publicades al novembre, però de setembre, a veure, ho trastoca tot –ho trastoca tot. Aleshores, tinguem presents, doncs, aquestes tècniques pressupostàries.

En qualsevol cas, l'execució del pressupost total..., ho dirà el conseller Mas-Colell quan vingui, però jo els dic que és superior al 96 per cent. I, per tant, que des del punt de vista de la gestió hem fet bona feina. I, compte, hem mirat d'estalviar en capítol I i II tot el que hem pogut –tot el que hem pogut. És a dir, jo, per exemple, una de les coses que, en fi, em sorprèn de l'Administració pública és quan preguntes: «Quants clips consumeix la conselleria?» o «Quants subratlladors?» I dius: «Bé, i com poden sortir tants subratlladors per persona?» Bé. Doncs, gestionem bé això, perquè a vegades es queden als calaixos i s'assequen o no sé què o aquells clips..., en fi, ja entenen el que els vull dir. Execució total, un 96 per cent.

Podem agafar els convencionalismes que vulguem. Agafem el convencionalisme SEC? Perfecte, és del capítol II al VII, però amagarem molta realitat. En un pressupost com el del Departament d'Empresa i Ocupació..., home, el capítol I és important; si el volen amagar l'amaguem. I el capítol VIII, sobretot per l'opció que s'ha fet de menys subvencions, no per una qüestió pressupostària, per una qüestió també de principis; nosaltres el que volem fer és dinamitzar l'economia, no adormir-la amb alguna subvenció. Obviament que donem subvencions i seguirem donant subvencions, però la política de crèdits i avals és molt important. Aleshores, bé, traiem el capítol VIII? Doncs, el traiem. Llavors, traiem el capítol I, traiem el capítol VIII i surt, efectivament, menys 7,4 per cent. Però això no és la realitat del pressupost del capítol I al VIII, que és menys 0,7 per cent.

Coresponsabilitat. Hem dit principis d'austeritat, etcètera, de coresponsabilitat. I aquí ve el tema de la taxa turística, res a veure amb l'ecotaxa balear, no comparem unes coses amb altres que no tenen res a veure. L'ecotaxa balear no té res a veure amb l'impost d'estades turístiques, entre altres coses perquè aquí fonamentalment el que es fa és crear un fons. Aquí fonamentalment el problema que tenim és que quan diem «tenim una estació d'esquí deficitària», bé, doncs, podem coresponsabilitzar tota la gent que se'n beneficia, siguin taxistes, hotelers, no sé què, no sé què més –no sé què–, que aportin. No hi ha manera de coordinar; és el que se'n diu en termes econòmics «la fallàcia de la composició». És molt difícil –és molt difícil.

Hi ha un sector turístic d'unes determinades comarques de Catalunya que diuen que és fonamental la promoció dels vols punt-punt, de curt radi, a Europa, que porta molts turistes i no sé què. Bé. Si m'ho permeten,

passem el plateret, i aixequem una xifra insignificant. L'única manera és dir-los al final a les parts interessades, dir: «Escolta, creem un fons; creem un fons entre tots.» Per tant, compte, no és un impost que va a caixa general, eh?, això és..., i per això molta gent li diu taxa, però no és una taxa és un impost sobre estades turístiques, per cert, eh?, no sobre pernoctacions, sobre estades turístiques. Aixequem un fons. Aquest fons el cent per cent el gestionarà un grup de persones entre les quals hi haurà, òbviament, l'Administració pública, el Departament d'Economia i Coneixement, el Departament d'Empresa i Ocupació fonamentalment, i el sector. El sector, el mateix sector està determinant ara qui formarà part d'això. I es dirà: «–Escolta, posem publicitat en una pàgina del fulletó de la web d'un “touroperador”?» –Sí. –De quins? De Rússia? De qui? El Tui?» Bé. En fi, ja es determinarà. Per tant, tenim en compte això. No va ni molt menys –no va ni molt menys– a la millora dels establiments hotelers. Res a veure. No, no... –no, no–, o sigui, amb això, res a veure –res a veure, res a veure, res a veure.

I, per avaluar l'EMO, el Departament d'Empresa i Ocupació, efectivament –efectivament–, s'han de veure els resultats, perquè nosaltres el que mirem és de mobilitzar –mobilitzar– l'activitat. És a dir, increment de les exportacions un 16 per cent a Catalunya l'any passat? Ei!, no, no..., medalles no ens les penja-rem totes, però aquí, escolta, ha fet ACCIÓ una molt bona tasca, etcètera.

El turisme genera xifres rècord d'ingressos per a Catalunya? Home, alguna cosa hi deu tenir a veure la Direcció General de Turisme i l'Agència Catalana de Turisme quan han fet totes les accions que han fet a mercats d'arreu del món i està obrint nous mercats.

Si incrementen les inversions de la indústria química a Catalunya, que estan programant fortíssimes inversions a Catalunya, és gràcies, entre altres coses, que, a través de les lleis omnibus, hem facilitat aquestes inversions que ara les cases matriu fan confiança a..., moltes són empreses multinacionals, com saben.

Per tant, mobilitzar recursos. Aleshores, analitzem el pressupost des d'aquesta perspectiva de si som capaços de mobilitzar recursos, o no. Per això jo els deia que és molt important.

Secretaria general. Escolti, estem fent bé aquests encàrrecs de gestió a les cambres de comerç, que hem fet? Bé, ho anirem veient. Estem fent la finestreta única empresarial, que és una revolució en les relacions entre les administracions públiques –i particularment la de la Generalitat– amb les empreses. Ho estem fent bé, això està ben dissenyat, aquest model? No? Això són coses que jo penso que són fonamentals.

El Pla d'indústria que vindrà aquí, entre altres coses ara està..., perquè s'està enviant, reenviant als agents socials. Avui mateix he rebut tota l'opinió que tenen del Pla d'indústria..., per tercer o quart cop, perquè això és una cosa que com saben és una mica d'anada i tornada, aquests documents, i per això, però, vaja, en fi, sota mà podem passar, i formalment ho presentarem aquí, a la Comissió d'Empresa i Ocupació.

Tasques. Ara ho deia la diputada Meritxell Borràs, tasques com la del Fòrum d'Inversió, en què des d'ACCIÓ es posa en contacte tota la xarxa de *business angels* i de *family office* i tot això de Catalunya i d'arreu del món, perquè en van venir cinc, per exemple, dels Estats Units, amb projectes d'emprenedors, amb projectes empresarials a Catalunya. Escoltin, visitin un dia, de veritat, aquest fòrum si no ho han fet, perquè és que fa joia, això. Òbviament que en temes pressupostaris això no es veu.

Per cert, el tema d'Avançsa és que han passat..., moltes qüestions de l'ICF han passat a Avançsa, i per això el pressupost d'Avançsa..., daixò.

Jo no he parlat mai de sectors madurs, eh? Què és un sector madur? El tèxtil és un sector madur, quan tenim empreses que són de les més innovadores i capdavanteres que hi ha? És un sector madur, el tèxtil? El circ és un sector madur? Vagin a veure el Cirque du Soleil, i veuran si és un sector madur, el circ. En fi, d'això dels madurs, no n'he parlat jo mai, perquè no forma part de la meua terminologia.

Energia? Portarem el Pla d'energia i canvi climàtic. I aquí veuran tota la planificació, que clarament fa una opció molt gran per la generació renovable, això està clar.

El Pla de l'eòlica marina. Estan a favor de l'eòlica marina? Doncs, donin suport –donin suport– al desplegament científic de l'eòlica marina en grans profunditats, perquè l'altra ja està més que desenvolupada al mar del Nord. En aquesta serem pioners mundials. Donin suport i tindrem més daixò. O tota la interconnexió o tots els protocols d'inversió, etcètera.

En telecomunicacions, tres quarts del mateix. Tot el desplegament de xarxa de fibra òptica, això és un compromís del Govern, portar..., i si no arribem a xarxa de fibra òptica, a través de satèl·lits per connectivitat. L'altre dia estava al Solsonès, a Olius, i unes empreses em deien: «Escolta, no tenim una bona connectivitat amb el món, i nosaltres exportem.» Miri si exporten, que l'empresa que estava visitant és la que equipa tot el component tèxtil de..., bé, no diré marques, és igual, de marques multinacionals de cotxes d'arreu del món. El Mobile World Capital.

Els diàlegs amb les pimes, ja ho veurem amb el seguiment. Aquests quatre diàlegs competitiu, parlin amb les petites i mitjanes empreses catalanes, i òbviament que no s'ho han emportat les grans empreses multinacionals. Compte, les empreses multinacionals que tenen molt muscle financer, tal, tal, tal, han de participar, perquè són catalanes també. No són catalanes empreses que han fet una opció per estar aquí, a Catalunya, tenen centres de recerca, tenen contractada plantilla, centenars de persones? Home, i tant que hem de considerar que també formen part del nostre paisatge empresarial.

Turisme? Portarem el Pla estratègic de turisme i ho veuran, i el Pla de màrqueting.

Comerç: el Consorci de Comerç, Artesania i Moda i l'Agència Catalana del Consum, etcètera. Vagin a la plaça del Rei o a la Capella de Santa Àgueda i vegin

el salt qualitatiu que ha fet el 080 Barcelona Fashion. Hem implicat, òbviament, les empreses consolidades, i els emergents i els independents tenen, a través d'aquest aixopluc i aquesta projecció, realment una projecció extraordinària.

En ocupació ja els ho he dit: estratègia catalana i el Pla de desenvolupament de polítiques actives.

En relacions laborals, penso que s'ha fet una tasca extraordinària de mediació, d'acompanyament de l'acord interprofessional del Tribunal Laboral de Catalunya. La Inspecció de Treball va fer la seva feina perquè es va fer un traspàs que no és tot el que hauria d'haver estat.

L'economia cooperativa..., miri, ahir mateix vaig estar amb la Confederació de Cooperatives i vam acordar tot el programa d'actuacions, perquè avui, aquest any és l'Any Internacional de la Cooperativa, i ahir hi vaig ser. I, per cert, el divendres ens trobem amb el president bona part del món cooperatiu. Per tant, ni molt menys...

I el tema de la promoció de l'ocupació autònoma, ho torno a dir: si no tenim crèdit pressupostari, aquell programa concret –aquell programa concret– no es pot posar al carrer. En posem altres, l'ocupació autònoma té molts programes, però aquest, que va contra un crèdit de la conferència sectorial, hem d'esperar. Jo jaestic demanant a la senyora Báñez que prorrogui el de l'any passat. Per tant, bé, ara que els que manen, que són coreligionaris d'un grup parlamentari d'aquí..., doncs, que el grup parlamentari els afanyi. Jo ja parlo per telèfon amb ella, però em diu que està molt ocupada i que no està per la feina de prorrogar la conferència sectorial, que té un no-sé-què de la reforma laboral i bla, bla, bla; molt bé –molt bé–, no la vull tampoc daixò.

I vaig acabant. Reforma del SOC. Aquí anem al pas que ens marca la Unió Europea, si no, prendrem mal –si no, prendrem mal. Si no fem el que ens diu aquell que ens envia els diners, prendrem mal –prendrem mal–, i no ho vull dir més. Ja estem fent la reforma d'integració de polítiques passives i actives.

Escolti, si hi ha cues a les oficines d'ocupació..., perquè ara ha quedat clar qui és competent en les polítiques passives: l'Estat. Si se li formen cues, que la senyora Báñez enviï més funcionaris de l'Estat. Fins ara teníem allà cinc-cents funcionaris pagats per la Generalitat fent funcions de competències que corresponen a l'Estat, i deixant de fer, per tant, les competències d'orientació, d'itineraris, de formació, etcètera, que són competències de les polítiques actives de la Generalitat i que no les podíem fer perquè l'urgent era gestionar el subsidi de desocupació. Bé. Doncs, ja està, li diuen a la senyora Báñez –jo ja li ho he dit, però li ho diuen– que enviï més funcionaris, i no se li formaran cues en el subsidi d'ocupació.

Farem la reforma d'oficines, la reforma de l'estructura. Avui, com he dit –hi insisteixo i vaig acabant, senyor president– està, la secretària d'Ocupació, president, presentant tota aquesta qüestió d'estructura. I des de la Unió Europea li han dit que contrasti concreta-

ment amb Flandes i amb Anglaterra, o el Regne Unit, no ho sé molt bé... (*Veus de fons.*) Amb Anglaterra. Doncs, molt bé, no? Ho torno a dir, ja es presentarà aquí, ja es va fer –ho ha recordat la diputada Meritxell en el seu moment–, una part substancial del que seria el SOC; altres parts és veritat que queden per explicar, per exemple, tota aquesta migració que farem de subvencions de contractes programa.

Ho torno a dir, el SOC i la mala gestió del SOC han portat que les revocacions de bestretes avançades a moltes entitats que ara no poden aportar una documentació que en el moment de la concessió de la subvenció no se'ls deia que havien de tenir –se'ls va dir posteriorment– estiguin portant moltes entitats a situacions molt complicades, siguem també en això clars.

I deixin-me que acabi amb un parell de cosetes. Primer, miri, òbviament, si una persona ha d'emigrar per necessitat no ho veig bé, però jo a tots els joves –a tots els joves– els faria que tinguessin un període de formació al món –«al món» vol dir fora de casa seva, del papa i la mama, al món– i un període laboral també, de la seva vida, sobretot quan és més fàcil, que és quan s'és jove. Escolti, quasi per obligació. La majoria tornaran –la majoria tornaran– i tornaran amb competències professionals que els permetran sortir-se'n a la vida. Si una persona no ha sortit de casa seva, no ha tingut formació fora i no ha tingut un període d'experiència professional fora, ja li asseguro que té més dificultats per desenvolupar-se professionalment que al revés, i ja està; el món és així i és així, i ja entenc que a les mames els fa una mica de recança això, però és així la vida i què hem de fer.

El tema d'interins? Ja saben que la política és: no acomiadament de cap interí. Hem de fer els ajustaments corresponents, però, en principi, de no acomiadaments; per tant, en aquest sentit, hi hauran els ajustaments que hi puguin haver, però daixò.

Ja els anuncio que llançarem un programa que probablement li direm Emprèn, això no ho hauria d'avançar molt perquè encara està daixò...

El president

Senyor conseller, jo sí que li demanaria ja...

El conseller d'Empresa i Ocupació

Deu segons, si us plau..., deu segons –deu segons. Un programa Emprèn, amb què mirem de coordinar totes les accions d'emprenedoria: les més, diguem-ne, d'alt contingut tecnològic –ACCIÓ i tal–, les d'autoocupació, d'economia social i les del SOC. Mirarem de coordinar-les i posar una persona al capdavant perquè coordini tota l'emprenedoria.

Després, m'ha estranyat –i acabo, de veritat, president– que no es posés sobre la taula el tema de la formació professional i qüestionar tots els projectes, perquè aquesta és la clau de volta de la sortida de la crisi i de la creació d'ocupació: que la gent aprengui un ofici i que, per tant, augmenti les seves competències i, per tant, escolta, apporti productivitat a l'economia,

així mateix. El tema de la formació professional és la clau de volta del nostre problema, perquè tenim una formació professional que no és la que hauríem de tenir, i que sí que tenen a Alemanya, Àustria, etcètera.

Per tant, acabo concloent tal com començava: tinc una bona notícia. Amb tot el que hem fet ens queda un any menys per sortir d'una crisi com la que hem patit, d'una situació –«crisi de balanços» es diu per part dels especialistes– que normalment és llarg de sortir-ne. Avui ens queda un any menys, i en part –en part– és gràcies a tot el desplegament d'aquestes polítiques que s'han fet des del Departament d'Empresa i Ocupació, en el marc del Pla d'acció del Govern, i que, per tant, la nostra idea és perseverar durant aquest any 2012 per produir aquest punt d'inflexió que ens permeti restaurar els equilibris de l'economia catalana i, finalment, per tant, generar ocupació, que és la via, en definitiva, per preservar aquesta societat del benestar que tant ens va costar guanyar i que volem mantenir en el present i en el futur.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller. Podríem fer dos coses: volen vostès repreguntar o passariem a votació? (*Pausa.*) Vull dir, havíem quedat que hi havia cinc minuts... (*Veus de fons.*) Tres minuts? (*Pausa.*) D'acord. Doncs, tres minuts per al Grup Parlamentari Socialista, i té la paraula el senyor Jaume Collboni. (*Veus de fons.*) Perdó? (*Veus de fons.*) Perdó –perdó? (*Oriol Amorós i March demana per parlar.*) Senyor Amorós...

Oriol Amorós i March

Perdoni, si no ho tinc mal entès, no seria repreguntar. Amb tot l'interès del món de sentir el conseller les vegades que calgui, però em sembla que en aquest tipus de debats tanquen la intervenció els grups, i seria el conseller que obriria un nou torn si volgués intervenir.

El president

Estic completament d'acord amb vostè.

Oriol Amorós i March

Sempre tenim interès a escoltar-lo.

El president

Vostès poden intervenir, però si el senyor conseller, que ja ho sap de quan hem estat parlant amb ell, ell obrís el debat, vull dir, aleshores, l'obriríem una altra vegada, però el senyor conseller és coneixedor d'aquest tema perquè ho hem parlat en arribar. Per tant, per al Grup Socialista, té la paraula el senyor Jaume Collboni per tres minuts.

Jaume Collboni Cuadrado

Sí, moltes gràcies, president. Jo seré molt breu. Com sempre es diu, les eleccions són una tria, són una elec-

ció, i l'actual Govern de Convergència i Unió ha escollit un camí amb el qual nosaltres no estem d'acord, i, a més a més, ha triat per fer aquest camí un partit, que és el Partit Popular.

I, miri, em sap greu que no hi hagi el representant del Partit Popular, però triar com a socis de la tramitació dels pressupostos el Partit Popular és triar aquells que han donat un clar exemple del que és estabilitat pressupostària i equilibri dels comptes públics a llocs com la comunitat de València, com el País Valencià o Madrid. Triar com a socis el Partit Popular per fer un pla de xoc com el que vostè va presentar en seu parlamentària i en una roda de premsa, amb mesures que ja estaven en marxa, sense aclarir quines eren les noves i que en aquell moment el Partit Popular hagi demanat explicacions sobre aquell mateix pla de xoc, quan els resultats, en termes de nous aturats, aquests 51.000 nous aturats ho expliquen tot... Vostès trien com a socis un Partit Popular que és el mateix Partit Popular que posa en perill un element tan important per a l'economia catalana com és l'aeroport del Prat. Vostès trien com a soci un partit com el Partit Popular, que, després d'haver promès al seu electorat que no apujaria els impostos, traeix la paraula donada i apuja els impostos sobre les classes mitjanes i les rendes del treball. Vostès trien com a socis d'aquests pressupostos un partit, que és el Partit Popular, que és el que està parlant de fer controls previs als pressupostos, i posa en risc l'autonomia política de Catalunya.

I vostès presenten de nou un pressupost –i aquesta és la dada rellevant– que en dos anys acumula una retallada del 30 per cent, quan la mitjana de la retallada que podem comprendre en termes pressupostaris, i parlant d'estabilitat pressupostària, era d'un 10. Vostès..., si la mitjana ha estat un 10, aquest departament ha patit una retallada del 30, i que aquest departament pateixi una retallada del 30 té una traducció política molt clara, que és que aquest Govern no aposta per les polítiques de reactivació de l'economia.

Per acabar, conseller, tant de bo tinguem un any menys de patiment. De fet, segurament el tindrem, perquè els anys van passant. El tema no és que tinguem un any menys de patiment, el tema és quant temps més haurem de patir aquesta crisi i quin és el preu que haurem de pagar col·lectivament com a societat i com a país per haver passat la crisi.

Es pot imaginar que, fent aquestes prediccions, com a membre d'un govern que és, suposo que és molt conscient que després tant l'opinió pública com els grups li recordarem constantment aquesta frase, com li recordarem constantment el seu compromís de reduir l'atur a la meitat, i miri com estem.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Veig que no hi ha el representant del Grup Parlamentari Popular. Podríem anar passant els torns. *(Veus de fons.)* Perdó. Li toca a Iniciativa.

Mercè Civit Illa

Sí...?

El president

Sí... –sí, sí–, el Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, per temps de tres minuts. I té la paraula la senyora Mercè Civit.

Mercè Civit Illa

Gràcies, senyor president. Miri, senyor conseller, tant de bo que hi hagi un any menys de patiment, però aquests pressupostos ens porten a la recessió econòmica. I, quan parlem de patiment, no tothom pateix igual, i la nostra preocupació és que en aquests pressupostos qui ja pateix pateixi més i qui encara no pateix gaire comenci a patir encara més.

Nosaltres compartim dues coses que ha dit: que el que fa falta és sanejar el pressupost i incentivar l'economia. Completament d'acord. Però no com ho estan fent vostès, perquè nosaltres..., per sanejar els pressupostos hi han dues formes: retallar o ingressar. I durant tot el debat pressupostari nosaltres tenim propostes de més ingressos per a la Generalitat i el seu departament, també; com, per exemple, l'impost a les centrals nuclears, del qual vostès no volen ni sentir a parlar. I com aquest tota una sèrie. I, per una altra banda, incentivar l'economia. Per incentivar l'economia l'única forma és apostar per l'economia productiva, que és la que crea riquesa real, que es consolida, no l'especulativa ni altres sectors, i la que realment crea ocupació de qualitat. I nosaltres això en el seu pressupost no ho veiem.

La indústria hauria de ser el factor principal per reactivar la política econòmica. Nosaltres no hem vist quins són els sectors industrials estratègics en el seu pressupost de cara a aquest any. És cert que les exportacions han estat un 16 per cent, però és que l'any 2010 van ser un 18 per cent. Vol dir que s'han reduït, vol dir que han canviat. Clar, no anem bé. No li donaré dades –perquè no tinc temps– que tenia sobre el clima industrial, sobre l'IPI. I sobre l'IPI, per exemple, és el sector energètic el que més pes ha perdut.

Vostè ens ha dit que ens portaria quantitat de plans. Els estem esperant. El pla energètic –tenim una gran dependència energètica en aquest país– el voldríem veure, però és que no el veiem reflectit en el seu pressupost. Primer, ens presenten uns números i, després, ens portaran els plans. Ja ho ha dit la meua companya: nosaltres li hem presentat propostes d'esmenes, d'esmenes en plans territorials de xoc. Volem saber, quan parlem de sectors estratègics i altres, amb la indústria surera què està passant, amb la indústria de la fusta, amb la indústria agroalimentària..., quins projectes tenen per aquests sectors consolidats, plans comarcals de xoc o la inversió amb tot el que són l'economia verda i les noves energies. Són sectors estratègics que poden crear ocupació, i nosaltres això no ho veiem. I, per tant, per nosaltres, l'única forma de defensar l'estat del benestar social no és fent retallades sinó

apostant pel sector industrial, pel sector productiu, que és el que crea realment riquesa consolidada.

Finalment, és cert, en el sector de comerç nosaltres no hem vist el petit comerciant quina és l'ajuda que té. No ho hem vist. Hem vist l'agència i hem vist fires i hem vist aspectes d'aquests en els seus programes. Però l'acompanyament del petit comerciant, que és el que cada dia tanca la porta i té moltes dificultats... Hem vist reduccions en el pressupost en aquest sentit, però no en general. Per això, senyor conseller..., i, de veritat, el Consell de Relacions Laborals me n'alegro que ara funcioni. Va tindre dificultats a poder funcionar. Van tindre dificultats. O el tema dels joves, senyor conseller. Els joves no se'n van a aprendre a fora. Els joves se'n van, alguns sí, però molts se'n van perquè aquí no troben feina. I, per tant, la riquesa que podrien crear aquests joves aquí, a partir del que aquí han après a la universitat, l'estan donant a altres països. No és únicament que els joves se n'hagin d'anar per poder treballar, encara que després tornin, si tornen, sinó que la riquesa del que aquí s'ha invertit en la seva educació se'n va a altres països. I creiem que la resposta que ha donat referent als joves no és la que cal.

Per tant, senyor conseller, nosaltres li diem que realment es cregui l'estat del benestar social i que per defensar-hi només hi ha una via: més ingressos, no retallades i fomentar el sector productiu.

El president

Moltes gràcies, senyora Civit. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Sí. Miri, hi ha alguna qüestió que ens ha semblat un canvi de posició entre la seva primera i la segona intervenció, com és el cas del Programa d'ocupació autònoma. I la veritat és que si ho hem entès bé en la segona intervenció..., ha dit tant en la primera com en la segona que la seva sòcia de Madrid no li deixava, no? Però també ha dit..., en la primera ha tingut expressions de cert menysteniment cap a aquest programa, i en la segona jo li he entès que si pogués i li deixen ho tornarien a fer. Doncs, escolti, ja que han aprovat i han donat suport a la major apujada d'impostos sobre les rendes del treball que es recorden..., apujada d'impostos que, a més a més, no revertirà sobre les institucions catalanes, perquè ha dit el ministre Montoro que si les comunitats participen d'alguna forma en aquesta apujada d'impostos serà a través del Fons de solidaritat, que és aquell en el qual a Catalunya no li toca gaire a repartir, no? Doncs, per tant, amb aquesta apujada que vostès han recolzat, que incrementa la principal xacra de la nostra economia, que és l'espoli fiscal en no menys de 1.200 milions d'euros, doncs, alguna cosa haurien de tenir lligada –alguna cosa haurien de tenir lligada– amb el seu soci habitual, no?

M'ha preocupat la definició que fa vostè d'empresa catalana. És a dir, aquí no repartirem carnets de nacionalitat a les empreses, això no és el que és determinant

i rellevant. El que és determinant i rellevant és on està el seu centre de decisió, perquè això sí que importa. Això sí que acaba..., no és el mateix que «la Caixa» tingui seu a Barcelona que es fusionés amb Bankia i la tingués a Madrid, senyor conseller. I m'agradaria molt que vostè sobre això tingués les idees clares. Si té dubtes sobre això anem molt malament. Per tant, que determinades empreses tinguin molts treballadors a Catalunya, per descomptat que aquests treballadors si viuen i treballen a Catalunya són tan catalans com el qui més, només faltaria!, però que l'empresa tingui el seu interès estratègic lligat al desenvolupament econòmic d'aquest territori és molt diferent –és molt diferent.

Per tant, amb la definició que ha fet d'empresa catalana ja li he vist el truc. I em deixa preocupat. Per tant, emprenguem aquesta comissió de seguiment sobre els diàlegs competitiu, perquè la veritat és que les notícies que ens arriben de les pimes del sector no són gaire positives.

Li hem vist, com li hem vist moltes vegades, un relat interessant, sens dubte, de la seva agenda, plena d'activitat, que segurament li dona molt entusiasme respecte a les possibilitats d'aquest país. I això és bo, senyor conseller. Que el conseller tingui aquesta visió està bé. Però, clar, ha de pensar que els aturats, que no tenen la seva agenda, i que la gent senzilla i humil potser no tenen aquesta visió tan optimista que ha fet vostè d'algunes coses, no?, diu: «No hem perdut ni un lloc de treball públic.» Jo no tinc la mateixa impressió respecte a treballadors del sector de la salut, per posar un exemple. Ni els sindicats, que han fet estimacions al respecte, no tenen aquesta valoració. Ha fet una valoració extraordinàriament optimista, que, perdoni que li ho digui, no hi ha cap agent social que en privat la comparteixi. No sé què li expliquen, a vostè, eh?, però, pel que ens diuen als altres grups, no n'hi ha cap que comparteixi l'extraordinària tasca de mediació laboral que vostè ha apuntat. D'empreses en crisi, que vostè diu: «No –no–, ja les hem salvades.» Escolti, encara està per veure, eh?, perquè l'activitat de Yamaha se n'ha anat, hem reemplaçat activitat pels treballadors. Això està bé, eh? –això està bé–, però hem perdut una indústria important. Derbi..., no està lligada la cosa, eh?, Cacaolat, tampoc. Per tant, d'aquestes que vostè dóna per fetes..., perdoni, però les coses no són ben bé així.

I una darrera qüestió. Miri, hi ha un element amb què discrepem d'una forma clara i meridiana respecte al seu Govern. Nosaltres no compartim, en absolut, la reforma de la renda mínima d'inserció que han fet. És desitjable que el mínim de persones la necessitin, però és impresentable que des del mes d'abril no se n'hagin donat de noves i que no en coneguem la xifra. Perquè sí que hi ha crisi i no es pot acceptar que no se n'hagin donat de noves des d'aleshores. I amb el que no estem gens d'acord és que vostès considerin que una persona que fa dos anys que no té feina i no té accés a cap ajut, això no sigui una problemàtica social, i, per tant, no sigui susceptible de rebre la renda mínima d'inserció. No estem parlant de xifres astronòmiques que permetin viure amb dignitat a les persones. Estem parlant

d'un mínim suplement per donar un mínim de dignitat a persones que la necessiten.

Per tant, senyor conseller, el que ara mateix més ens preocupa és la xifra de persones, que –si vol ens ho diu després per no obrir torn i si vol obrir torn, òbviament, això és decisió seva– ens agradaria que actualitzés. A l'agost ens van dir que eren 170.000. Ens agradaria saber quantes persones saben vostès que estan a l'atur i estan sense cap tipus de prestació, perquè no estem d'acord que una persona que no tingui feina durant molts anys no tingui un problema social. Això és un problema social, és més, és el primer problema social.

El president

Moltes gràcies, senyor Amorós. A continuació, pel Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula la senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gràcies, president. Jo ja havia dit que no intervindria. Agrair-li els aclariments al conseller, que dono per contestats.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I, a continuació, pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Santi... *(Veus de fons.)* No? *(Pausa.)* Doncs, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Molt breument. Només per mencionar un parell de coses. Celebrem que s'apunten alguns grups polítics al

que és l'economia productiva, l'impuls de la indústria, el que és l'impuls, doncs, del món empresarial. Nosaltres sí que pensem que vam fer un canvi en el conjunt de l'Estat del que era l'economia especulativa i el *pe-lotazo* pel que va ser l'aposta per l'economia productiva. Sí que aquí ens sentim protagonistes.

Petit comerç. Mirin òmnibus i veuran, doncs, quines són les polítiques que s'impulsen. I, a partir d'aquí també, doncs, miri, nosaltres no ens volem quedar amb això de «recordarem aquella frase o aquella altra», sinó que el que creiem que s'ha de fer amb la situació que hi ha és mirar de sumar esforços per sortir de la situació d'aquest gruix d'aturats, al qual entre tots, la societat, el Govern i també els grups de l'oposició hem de mirar de donar resposta.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. No hi ha..., el Govern no... *(Pausa.)* Molt bé.

Doncs, a continuació, passariem a votar les esmenes a la totalitat de la secció pressupostària corresponent al Departament d'Empresa i Ocupació.

Vots a favor? *(Veus de fons.)*

De les esmenes a la totalitat, en bloc.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, les esmenes a la totalitat queden rebutjades per 5 vots a favor, 8 en contra i 2 abstencions.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de nou del vespre i un minut.